

Zvláštní výbor pro daňová rozhodnutí a jiná opatření podobná svojí povahou nebo účinkem

2015/2066(INI)

20. 7. 2015

NÁVRH ZPRÁVY

o daňových rozhodnutích a jiných opatřeních podobných svojí povahou nebo účinkem
(2015/2066(INI))

Zvláštní výbor pro daňová rozhodnutí a jiná opatření podobná svojí povahou nebo účinkem

Spoluzpravodajové: Elisa Ferreira and Michael Theurer

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
PŘÍLOHA Č. 1: SEZNAM OSOB, S NIMIŽ SE ČLENOVÉ VÝBORU SETKALI (SCHŮZE VÝBORU A DELEGACE)	33
PŘÍLOHA Č. 2: SEZNAM ODPOVĚDÍ PODLE ZEMĚ/ORGÁNU	37
PŘÍLOHA Č. 3: NADNÁRODNÍ SPOLEČNOSTI, KTERÉ BYLY POZVÁNY NA SCHŮZE VÝBORŮ	38

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o daňových rozhodnutích a jiných opatřeních podobných svojí povahou nebo účinkem (2015/2066(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 4 Smlouvy o Evropské unii,
- s ohledem na články 107, 108, 113, 115 a 116 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na své rozhodnutí ze dne 12. února 2015 o zřízení, působnosti, složení a funkčním období zvláštního výboru pro daňová rozhodnutí a jiná opatření podobná svojí povahou nebo účinkem,
- s ohledem na odhalení Mezinárodního konsorcia investigativních novinářů (ICIJ) ohledně daňových rozhodnutí a dalších škodlivých praktik v Lucembursku, která vstoupila ve známost jako tzv. „LuxLeaks“,
- s ohledem na výsledky summitů G7, G8 a G20 zabývajících se daňovými otázkami, zejména summitu v Elmau (7.–8. června 2015), v Brisbane (15.–16. listopadu 2014), v Petrohradu (5.–6. září 2013), v Lough Erne (17.–18. června 2013) a v Pittsburghu (24.–25. září 2009),
- s ohledem na zprávu Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) z roku 2013 nazvanou „Řešení problému eroze daňové základny a přesouvání zisků“ (Addressing Base Erosion and Profit Shifting, BEPS) z roku 2013, na akční plán OECD týkající se eroze daňové základny a přesouvání zisků a na následné publikace této organizace,
- s ohledem na nedávné závěry ze zasedání Evropské rady ohledně společného konsolidovaného základu daně z příjmu právnických osob (14. března 2013), automatické výměny informací (18. prosince 2014), eroze daňové základny a přesouvání zisků, automatické výměny informací na celosvětové úrovni a škodlivých opatření v oblasti daní (18. prosince 2014) a daňových úniků (27. června 2014),
- s ohledem na závěry Rady ECOFIN a na její zprávu o daňových záležitostech ze dne 22. června 2015 určenou Evropské radě,
- s ohledem na zprávu Skupiny pro kodex chování pro Radu o kodexu chování (zdanění podniků) ze dne 11. června 2015,
- s ohledem na směrnici o správní spolupráci¹, směrnici o úrocích a licenčních poplatcích² a na aktuální legislativní návrhy Komise na jejich změnu,

¹ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 63, 11.3.2011. s. 1) o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní.

² Směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států (Úř. věst. L 157, 26.6.2003, s. 49).

- s ohledem na směrnici Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států¹ (směrnice o mateřských a dceřiných společnostech) v aktuálním znění z roku 2015,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/56/EU ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek²,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie³,
- s ohledem na směrnici Rady 77/799/EHS ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní a daní z pojistného⁴,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 17. června 2015 nazvané „Spravedlivý a efektivní systém daně z příjmů právnických osob v Evropské unii: pět klíčových oblastí, kde je třeba jednat“ (COM(2015)0302),
- s ohledem na balíček v oblasti daňové transparentnosti, který dne 18. března 2015 předložila Komise,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 6. prosince 2012 nazvané „Akční plán pro posílení boje proti daňovým podvodům a únikům“ (COM(2012)0722),
- s ohledem na doporučení Komise ze dne 6. prosince 2012 o agresivním daňovém plánování (C(2012)8806),
- s ohledem na doporučení Komise ze dne 6. prosince 2012 týkající se opatření, která mají pobídnout třetí země k uplatňování minimálních standardů řádné správy v oblasti daní (C(2012)8805),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 27. června 2012 o konkrétních způsobech, jak posílit boj proti daňovým podvodům a daňovým únikům, a to rovněž ve vztahu ke třetím zemím (COM(2012)0351),
- s ohledem na návrh směrnice Rady o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB), který Komise předložila v roce 2011, a na postoj Parlamentu ze dne 19. dubna 2012 k tomuto návrhu,
- s ohledem na usnesení Rady a zástupců vlád členských států ze dne 1. prosince 1997 o kodexu chování pro zdaňování podniků⁵ a na pravidelné zprávy, které Radě podává skupina pro kodex chování při zdaňování podniků,
- s ohledem na pozměňovací návrhy, které dne 8. července 2015 přijal Parlament

¹ Úř. věst. L 225, 20.8.1990, s. 6.

² Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 196.

³ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁴ Úř. věst. L 336, 27.12.1977, s. 15.

⁵ Úř. věst. C 2, 6.1.1998, s. 2.

k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2007/36/ES, pokud jde o podporu dlouhodobého zapojení akcionářů, a směrnice 2013/34/EU, pokud jde o některé prvky výkazu o správě a řízení společnosti,

- s ohledem na své usnesení ze dne 8. července 2015 o vyhýbání se daňovým povinnostem a o daňových únicích, sociální ochraně a rozvoji v rozvojových zemích¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. března 2015 o výroční zprávě o daních²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 11. března 2015 k výroční zprávě za rok 2013 o ochraně finančních zájmů Evropské unie – boji proti podvodům³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 21. května 2013 o boji proti daňovým podvodům, daňovým únikům a daňovým rájům⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 19. dubna 2012 o výzvě k nalezení konkrétních způsobů, jak bojovat proti daňovým podvodům a daňovým únikům⁵,
- s ohledem na své usnesení ze dne 8. března 2011 o daních a rozvoji – spolupráci s rozvojovými zeměmi na podpoře řádné správy v daňové oblasti⁶,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. února 2010 o podpoře řádné správy v daňové oblasti⁷,
- s ohledem na rozmanitá parlamentní slyšení a následné zprávy k témuž tématu, které uspořádaly vnitrostátní parlamenty, mj. Dolní sněmovna Spojeného království, Senát Spojených států a francouzské Národní shromáždění,
- s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu zvláštního výboru pro daňová rozhodnutí a jiná opatření podobná svojí povahou nebo účinkem (A8-0000/2015),

LuxLeaks: Fakta a čísla

- A. vzhledem k tomu, že skandál nazvaný LuxLeaks vypukl 5. listopadu 2014, když Mezinárodní konsorcium investigativních novinářů (ICIJ) zveřejnilo přibližně 28 000 stran důvěrných dokumentů obsahujících více než 500 soukromých daňových dohod uzavřených mezi lucemburskou daňovou správou a více než 300 nadnárodních společností v letech 2002–2010, což odhalilo, v jakém rozsahu jsou uplatňovány tajné dohody obsahující komplexní finanční struktury, jejichž cílem je radikálně omezit daňovou povinnost; vzhledem k tomu, že v mnoha případech mají dceřiné společnosti v Lucembursku, jimiž procházejí obchody za stovky milionů eur, v této zemi jen omezené zastoupení a vyvíjejí tam jen malou hospodářskou činnost;

¹ Přijaté texty, P8_TA(2015)0265.

² Přijaté texty, P8_TA(2015)0089.

³ Přijaté texty, P8_TA(2015)0062.

⁴ Přijaté texty, P7_TA(2013)0205.

⁵ Přijaté texty, P7_TA(2012)0137.

⁶ Úř. věst. C 199 E, 7.7.2012, s. 37.

⁷ Úř. věst. C 341 E, 16.12.2010, p. 29.

- B. vzhledem k tomu, že otázky týkající se oslabování daňové základny právnických osob a agresivního daňového plánování jsou na mezinárodní úrovni známy a analyzovány přinejmenším od konce devadesátých let minulého století; vzhledem k tomu, že skandál LuxLeaks na tyto otázky zaměřil pozornost veřejnosti a sdělovacích prostředků, přičemž odhalil problematické daňové praktiky jedné konkrétní auditorské společnosti v jednom konkrétním členském státě; vzhledem k tomu, že vyšetřování Komise a práce Parlamentu prostřednictvím jeho zvláštního výboru ukázaly, že se nejedná o ojedinělý případ, ale o praxi, která je v Evropě i mimo ni široce rozšířená a která spočívá v přijímání daňových opatření zaměřených na snížení celkové daňové zátěže některých společností tím, že se uměle zvýší určitý vnitrostátní daňový základ na úkor ostatních zemí;
- C. vzhledem k tomu, že takové jednání, které často vede k přerušení spojení mezi místem, kde je vytvářena hodnota, a místem, kde jsou zisky daněny, se neomezuje na „daňová rozhodnutí“, ale zahrnuje širokou škálu škodlivých daňových praktik, které uplatňují vnitrostátní daňové správy v zemích EU i mimo ni;
- D. vzhledem k tomu, že veřejné zkoumání těchto praktik je součástí výkonu demokratické kontroly; vzhledem k tomu, že s ohledem na jejich negativní dopady na společnost jako celek mohou být tyto praktiky uplatňovány jen tak dlouho, dokud o nich veřejnost neví, nebo jsou tolerovány; vzhledem k tomu, že se investigativní novináři, nevládní sektor a akademická obec podíleli na odhalování případů vyhýbání se daňovým povinnostem a řádně o nich informovali veřejnost; vzhledem k tomu, že – dokud jim nelze zcela předcházet – jejich odhalování by nemělo záviset na odvaze a mravním postoji jednotlivých oznamovatelů, ale mělo by spíše vyplývat ze systematictějších mechanismů podávání zpráv a výměny informací;

Přístup členských států ke zdanění právnických osob

- E. vzhledem k tomu, že přímé daně jsou pravomocí členských států, a v této otázce je tudíž v Radě vyžadována jednomyslnost; vzhledem k tomu, že tato situace vedla k tomu, že na úrovni EU nebylo doposud přijato žádné významné rozhodnutí v oblasti zdanění právnických osob, navzdory nedávnému vývoji unijní integrace v souvislosti s vnitřním trhem a dalšími oblastmi spadajícími do působnosti Smluv, jako jsou např. mezinárodní obchodní dohody, jednotná měna a správa ekonomických a daňových záležitostí; vzhledem k tomu, že pravidlo jednomyslnosti v Radě dává každému členskému státu právo veta, čímž snižuje vůli postoupit od stávající situace k řešení, které by bylo více založené na spolupráci;
- F. vzhledem k tomu, že na dokončeném vnitřním trhu by neměla být investiční rozhodnutí a rozhodnutí o umístění podniku předmětem žádného pokřivení; vzhledem k tomu, že však globalizace, digitalizace a volný pohyb kapitálu vytvářejí podmínky pro intenzivnější daňovou soutěž mezi členskými státy a s třetími zeměmi v rámci úsilí o přilákání investic a podniků; vzhledem k tomu, že tato soutěž na sebe může vzít podobu potenciálně škodlivých daňových režimů, které jsou zaměřeny především na podněcování investic a přilákání další hospodářské aktivity a reagují na obdobná opatření zavedená v sousedních zemích nebo na nápravu stávající domnělé nerovnováhy ze strany členských států, pokud jde o relativní bohatství, velikost či umístění na periferii; vzhledem k tomu, že v některých jurisdikcích může kromě toho

panovat domnělá provázanost mezi atraktivním systémem zdanění právnických osob a vysokou úrovní národního bohatství; vzhledem k tomu, že optimální nastavení daňových systémů závisí na mnoha faktorech, a proto se mezi jednotlivými zeměmi liší;

- G. vzhledem k tomu, že v rámci své role v daňové soutěži využívá každá země své vnitrostátní právní předpisy v kombinaci se svou sítí daňových úmluv s cílem propagovat samu sebe jako zemi, v níž je dobré investovat, čímž přitahuje podniky na úkor partnerských zemí; vzhledem k tomu, že je-li na něj nahlíženo izolovaně, každý členský stát má jasný zájem zaujmout pozici „černého pasažéra“, tj. být prvním hráčem, který vypracuje a zavede specifické daňové režimy a ustanovení přitahující daňový základ, a posledním hráčem, který se zúčastní jakýchkoli spolupracujících a koordinovaných opatření zaměřených na boj proti vyhýbání se daňovým povinnostem;
- H. vzhledem k tomu, že v důsledku této skutečnosti mají členské státy tendenci zaujímat rozpolcený postoj k vyhýbání se daním, přičemž na jedné straně si stěžují na oslabování jejich vnitrostátní daňové základny, ale na straně druhé odpovídají za stávající podobu vnitrostátních a mezinárodních daňových systémů, které toto oslabování umožnily, a dosud brání rozvoji svých daňových systémů směrem ke koordinovanějšímu řešení; vzhledem k tomu, že v rámci plné mobility kapitálu v EU by měla být plně zohledňována vzájemná závislost a vzájemné dopady vnitrostátních daňových systémů, přičemž se současně v plném rozsahu přihlédne k pozitivním a negativním přeshraničním vedlejším dopadům daňových rozhodnutí jednotlivých členských států, protože daňová pobídka jedné země představuje oslabení daňové základny druhé země;
- I. vzhledem k tomu, že zákonodárce a daňová správa nemohou předvídat inovativní systémy vyhýbání se daním, které jsou vypracovány a propagovány některými daňovými poradci, právníky a zprostředkovatelskými podniky, ale pouze na ně reagovat, a to často s velkým zpožděním; vzhledem specificky k tomu, že zkušenost ukazuje, že subjekty EU, které by měly předcházet zavádění škodlivých daňových opatření (např. skupina pro kodex chování založená členskými státy v roce 1998), často reagují nedostatečně a že v EU byl zaveden velký počet nových a často agresivních opatření či dohod zaměřených na vyhýbání se daním; vzhledem k tomu, že nadnárodní společnosti v EU a na celém světě spoléhají pro účely vypracovávání svých systémů na vyhýbání se daním na odborné znalosti dobře organizovaného a profesionálního odvětví daňového poradenství; vzhledem k tomu, že toto odvětví je současně zastoupeno v orgánech poskytujících poradenství vládám a veřejným institucím v daňových otázkách, jako je např. platforma EU pro řádnou správu daní;

Daňová rozhodnutí a škodlivé daňové praktiky

- J. vzhledem k tomu, že pojem daňových rozhodnutí („tax rulings“) pokrývá širokou škálu praktik v členských státech, pokud se jedná o možnou oblast působnosti a pokryté otázky, závaznou povahu, frekvenci uplatňování, publicitu, dobu trvání a hrazení poplatků; vzhledem k tomu, že neexistuje žádná obecně přijímaná definice daňového rozhodnutí na mezinárodní úrovni, s výjimkou definice Komise, podle níž se jedná o „jakékoli sdělení nebo jiný nástroj či jednání se srovnatelným účinkem ze strany členského státu nebo jeho jménem, které se týká výkladu či uplatňování daňových předpisů“;
- K. vzhledem k tomu, že daňová rozhodnutí nejsou sama o sobě sporná, neboť jejich

původním smyslem je poskytnout daňovému poplatníkovi právní jistotu v případech, kdy jsou daňové předpisy nebo jejich konkrétní uplatňování za určitých podmínek nejasné, nebo jsou předmětem rozdílných výkladů, zejména jedná-li se o složité transakce, a zabránit tak budoucím sporům mezi daňovým poplatníkem a daňovým úřadem;

- L. vzhledem k tomu, že praxe daňových rozhodnutí se rozvinula – v rámci užší a intenzivnější spolupráce mezi daňovou správou a daňovými poplatníky – jakožto nástroj umožňující řešit problém čím dál tím větší složitosti daňového zpracování určitých transakcí v čím dál tím komplikovanějším, globalizovaném a digitalizovaném hospodářství; vzhledem k tomu, že daňová rozhodnutí představují neveřejné a potenciálně diskreční nebo vyjednané dohody, které mohou být současně využity jakožto prostředek pro získání výjimek a příznivějšího daňového přístupu;
- M. vzhledem k tomu, že pokročilá daňová rozhodnutí by v zásadě neměla žádným způsobem ovlivnit daňový přístup k jakékoli transakci, ale měla by (za stejných podmínek) mít tentýž dopad jako uplatnění příslušných daňových ustanovení *ex post*; vzhledem k tomu, že tato zpráva proto není zaměřena výhradně na daňová rozhodnutí v úzkém smyslu slova, ale v souladu s mandátem, který byl udělen zvláštnímu výboru TAXE, se zabývá veškerými daňovými opatřeními, která jsou jim podobná svojí povahou nebo účinkem, v rámci obecného pojmu „škodlivých daňových praktik“, tj. opatření zaměřených na přitahování podniků se sídlem v jiném státu či transakcí na úkor jiných daňových jurisdikcí, v nichž by tyto transakce měly být za normálních podmínek daněny;
- N. vzhledem k tomu, že škodlivé daňové praktiky mohou být do určité míry spojeny s jedním nebo několika nežádoucími dopady: nedostatečná transparentnost, narušení hospodářské soutěže a nerovné podmínky na vnitřním trhu a mimo něj, narušení spravedlivosti a legitimacy daňového systému, zvýšení daňové zátěže méně mobilních ekonomických faktorů, nekalá hospodářská soutěž mezi státy, oslabování daňové základny, nespokojenost ve společnosti, nedůvěra či demokratický deficit;

Práce zvláštního výboru

- O. vzhledem k tomu, že příslušný zvláštní výbor EP, který byl zřízen dne 26. února 2015, uspořádal xx schůzí, během nichž vyslechl komisaře Vestagerovou a Moscoviciho, zástupce OECD, ale také oznamovatele, investigativní novináře, experty, univerzitní odborníky, zástupce nadnárodních společností, profesních sdružení, odborů a nevládních organizací a poslance vnitrostátních parlamentů států EU (viz příloha 1); vzhledem k tomu, že delegace výboru TAXE navštívila Švýcarsko s cílem prozkoumat určité aspekty rozměru jeho mandátu týkajícího se třetích zemí a dále tyto členské státy (v rámci pracovních cest ke zjištění potřebných údajů): Belgie, Lucembursko, Irsko, Nizozemsko a Spojené království;
- P. vzhledem k tomu, že práci výboru částečně narušila skutečnost, že několik členských států a Rada včas neodpověděly a nakonec nepředaly všechny požadované dokumenty; vzhledem mj. k tomu, že z 18 nadnárodních společností jen 4 souhlasily s tím, že se dostaví na slyšení výboru; vzhledem k tomu, že plánovaná výměna názorů s předsedou Komise a s ministry financí musela být odložena z důvodu vnějších událostí, které nemohli ovlivnit; vzhledem k tomu, že funkční období výboru proto muselo být

prodlouženo;

- Q. vzhledem k tomu, že v době vypracovávání/přijímání této zprávy dosud probíhalo několik vyšetřování ve věci státní podpory týkající se režimů převodních cen, jež byly schváleny prostřednictvím daňových rozhodnutí a pozměnily zdanitelný zisk přidělený některým dceřiným společnostem nadnárodních společností, vedených ze strany Komise;

Přehled praktik při zdaňování právnických osob v členských státech

1. připomíná, že modely zdaňování právnických osob, které se uplatňují v průmyslových zemích, byly vypracovány v první polovině dvacátého století, což bylo období, v němž byla přeshraniční aktivita omezená; konstatuje, že globalizace a digitalizace hospodářství radikálně proměnily globální hodnotový řetězec a způsob, jímž trhy fungují; zdůrazňuje, že vnitrostátní a mezinárodní pravidla v oblasti daní nebyla aktualizována souběžně s vývojem podnikatelského prostředí;
2. konstatuje, že dodržování různých daňových systémů se pro společnosti činné napříč hranicemi sice stalo čím dál tím složitějším, globalizace a digitalizace jim však současně usnadnily organizaci své činnosti prostřednictvím *off-shore* finančních center a vytváření důmyslných struktur s cílem snížit svou globální daňovou zátěž; je znepokojen skutečností, že kvůli hospodářské krizi a rozpočtové konsolidaci většina členských států výrazně omezila počet zaměstnanců daňové správy, což omezilo jejich potenciální schopnost předcházet agresivnímu daňovému plánování, odhalovat jej a bojovat proti němu, přičemž toto plánování výrazně oslabuje jejich daňovou základnu;
3. zdůrazňuje, že Smlouva díky zásadě subsidiarity umožňuje členským státům stanovit si vlastní sazby daně z příjmu právnických osob; zdůrazňuje nicméně také, že příliš složitá pravidla vnitrostátních daňových systémů společně s rozdíly mezi těmito systémy vytvářejí mezery, jichž využívají nadnárodní společnosti pro účely agresivního daňového plánování, což vede k oslabování daňové základny, přesouvání zisků, „závodu ke dnu“ a v konečném důsledku k neoptimálnímu ekonomickému výsledku; zdůrazňuje skutečnost, že tento typ vyhýbání se daňovým povinnostem je hrou s celkovým negativním výsledkem pro všechny vnitrostátní rozpočty jakožto celek, neboť zvýšení daňových příjmů vycházející ze škodlivých praktik v jednom členském státě (prostřednictvím výjimek, specifických odpisů či mezer) nevyrovnává snížení daňových příjmů v jiných členských státech; upozorňuje na skutečnost, že jedině lépe koordinovaný společný přístup členských států, který by měl vyústit ve společný rámec, uvnitř kterého by členské státy stanovovaly své daňové sazby, může zabránit dalšímu oslabování daňového základu;
4. konstatuje, že podle Komise¹ se zákonem stanovené daňové sazby z příjmů právnických osob v EU mezi lety 1995 a 2014 snížily o 12 procentních bodů (z 35 % na 23 %); zdůrazňuje, že toto snížení daňových sazeb doprovází rozšíření daňové základny zaměřené na zmírnění odpovídající ztráty příjmu a že poměrně stabilní příjem plynoucí ze zdanění právnických osob v tomtéž období může být rovněž vysvětlen významným trendem zakládání specifických právnických osob, tj. přechodu od určitých právních

¹ Trendy zdanění v Evropské unii, statistické ročenky Eurostatu, vydání z roku 2014.

forem podnikání, jako je vlastnictví či podnik jednotlivce, na status společnosti, což vede k obdobnému posunu od daňové základny fyzické osoby k daňové základně osoby právnické;

5. zdůrazňuje prohlubující se propast mezi zákonem stanovenými a skutečně uplatňovanými daňovými sazbami, především u společností podnikajících na celosvětové úrovni, která přinejmenším částečně odráží různé výjimky z obecného daňového režimu, ať už díky nim chtěl zákonodárce dosáhnout konkrétních cílů, nebo jsou výsledkem agresivního daňového plánování, tj. zneužívání podrobných technických pravidel daňových systémů nebo mezer vznikajících mezi dvěma či několika daňovými systémy pro účely snižování daňové zátěže;
6. konstatuje, že mezi 28 daňovými systémy v EU panuje velká rozmanitost, a to jak pokud jde o definici daňového základu, tak sazbu daně z příjmu právnických osob, a že tato rozmanitost je ještě větší, zohlední-li se zvláštní jurisdikce s autonomními daňovými systémy v rámci EU (zámořská území a královská závislá území); s politováním konstatuje, že základní pojmy a prvky, jako jsou např. rovnováha mezi zdaněním u zdroje a v místě pobytu, definice stálé provozovny a zdanitelných osob, ekonomická podstata, pravidla proti zneužívání a to, co lze a nelze odepsat z daňového základu, nejsou předmětem společné definice či obecných pokynů v EU, takže jsou daňové systémy členských států nekoordinované;
7. zdůrazňuje, že vnitrostátní preferenční režimy a nesoulad mezi jednotlivými daňovými systémy v rámci jednotného trhu vytvářejí příležitosti pro vyhýbání se placení daní; konstatuje, že tyto nežádoucí účinky dále zhoršuje existence velkého počtu dvoustranných daňových dohod mezi členskými státy a třetími zeměmi;
8. konstatuje, že tento nekoordinovaný daňový rámec v EU rovněž trpí evidentním nedostatkem spolupráce mezi členskými státy; v této souvislosti zdůrazňuje, že členské státy ne vždy zohledňují dopady svých daňových opatření na ostatní členské státy, a to nejen při vypracovávání svých daňových opatření, ale také při sdílení informací o provádění těchto opatření, což *de facto* vede k daňové politice podle hesla „ožebračuj svého souseda“ (beggar-thy-neighbour); upozorňuje na skutečnost, že systematická a účinná výměna informací mezi členskými státy by umožnila zohledňovat daňové zacházení se specifickými toky příjmů nebo transakcemi v jiných členských státech; zdůrazňuje, že uvedené rysy také napomáhají vytvoření nepřijatelné situace, v níž zisky vytvářené nadnárodními společnostmi v jednom členském státě jsou často zdaněny velmi nízkými sazbami nebo v EU nejsou zdaněny vůbec;
9. zdůrazňuje, že sbližování vnitrostátních daňových systémů v EU bylo doposud jen velmi omezené, navzdory bezprecedentnímu prohlubování unijního integračního procesu v průběhu posledních třiceti let, zejména ve vztahu k jednotnému trhu a k hospodářské a měnové unii; s politováním konstatuje, že tyto daňové systémy velmi výrazně zaostávají, srovnáme-li je s úsilím na úrovni EU, obzvláště v rámci evropského semestru, ačkoli se významná část kombinace politik umožňující zaručit fiskální konsolidaci týká příjmové stránky; domnívá se, že tento aspekt měl být uveden ve zprávě pěti předsedů z června 2015 nazvané „Dokončení evropské hospodářské a měnové unie“;

Nástroje agresivního daňového plánování a jejich dopady

10. zdůrazňuje, že vyhýbání se daním ze strany některých nadnárodních společností může vést k daňovým sazbám skutečně uplatňovaným na zisky vytvářené v evropských jurisdikcích blízkým nule, přičemž rovněž zdůrazňuje, že příslušné nadnárodní společnosti využívají rozmanité veřejné statky a služby v místech, v nichž jsou činné, neplatí však svou spravedlivou část, čímž napomáhají oslabování vnitrostátní daňové základny;
11. s velkým znepokojením konstatuje, že vyhýbání se dani z příjmu právnických osob má přímý dopad na vnitrostátní rozpočty a na rozložení daňového úsilí mezi jednotlivými kategoriemi daňových poplatníků a mezi ekonomickými faktory (a to ve prospěch nejmobilnějších faktorů, jako je např. kapitál v podobě přímých zahraničních investic); s politováním konstatuje, že to kromě narušení hospodářské soutěže také vede k nepřijatelné situaci, v níž – v době vážného úsilí o konsolidaci – někteří z daňových poplatníků s nejvyšší schopností přispívat pomáhají nesrovnatelně méně než daňoví poplatníci, kteří jsou nejvíce postiženi hospodářskou a finanční krizí, jako jsou řadoví občané a malé a střední podniky (MSP); zdůrazňuje, že hrozí, že tato situace bude dále posilovat nedůvěru v demokracii a bude mít dopady na obecné dodržování daňových povinností; konstatuje, že oznamovatelé („whistleblowers“), kteří ve veřejném zájmu poskytují vnitrostátním orgánům klíčové informace o protiprávních nebo nelegitimních praktikách, mohou být trestně stíháni;
12. konstatuje, že výzkum provedený MMF¹ a pokrývající 51 zemí dospěl k názoru, že přesouvání zisků mezi daňovými jurisdikcemi způsobuje v průměru ztrátu příjmu ve výši přibližně 5 % stávajícího příjmu ze zdanění právnických osob, přičemž v zemích mimo OECD je to téměř 13%; konstatuje dále, že podle Komise ekonomické údaje ukazují, že se citlivost přímých zahraničních investic vůči dani z příjmu právnických osob v průběhu času zvyšovala; zdůrazňuje skutečnost, že podle odhadů přijdou státy každý rok o 1 bilion EUR potenciálních daňových příjmů kvůli kombinovanému dopadu daňových podvodů, daňových úniků a vyhýbání se daním v EU² a že podle nejkonzervativnějších odhadů představuje celosvětová každoroční ztráta příjmu vnitrostátních rozpočtů způsobená vyhýbáním se daním nejméně 50 miliard EUR³; zdůrazňuje, že k těmto údajům je třeba přistupovat s určitou opatrností a že mohou podceňovat skutečné ztráty příjmu vnitrostátních rozpočtů vzhledem k omezené transparentnosti a k rozdílným účetním a koncepčním rámcům panujícím v různých zemích světa, které ovlivňují dostupnost srovnatelných a smysluplných údajů a spolehlivost jakýchkoli odhadů;
13. konstatuje, že strategie daňového plánování může být založena na struktuře společností, finančních dohodách pro jejich dceřiné společnosti nebo převodních cenách, což umožňuje umělé převádění zisku mezi jurisdikcemi s cílem snížit celkovou daňovou zátěž pro danou společnost;

¹ Politická studie MMF nazvaná „Vedlejší vlivy mezinárodních systémů zdanění právnických osob“ („Spillovers in international corporate taxation“), 9. května 2014.

² Zpráva ze dne 10. února 2012, již vypracoval Richard Murphy (člen Institutu diplomovaných účetních Anglie a Walesu, FCA), nazvaná „Zaplnění evropské daňové mezery“ („Closing the European Tax Gap“).

³ Evropská přidaná hodnota legislativní zprávy pro zavedení transparentnosti, koordinace a sblížení daňových politik v oblasti daně z příjmu právnických osob v Evropské unii, Dr. Benjamin Ferrett, Daniel Gravino a Silvia Merlerová, dosud nezveřejněno.

14. má za to, že vnitrostátní preferenční režimy a velmi nízká úroveň koordinace či sbližování daňových systémů členských států vedou navzdory skutečné hospodářské propojenosti a vzájemným vztahům v rámci vnitřního trhu k častému nesouladu umožňujícímu agresivní daňové plánování, dvojitý odpočet od daně a dvojitá absenci zdanění, například prostřednictvím jedné či několika následujících praktik: nesprávné převodní ceny, umístění odpočtů do jurisdikcí s vysokým zdaněním, převádění finančních prostředků získaných úvěrem přes společnosti-prostředníky, převod rizika, využívání nesourodosti systémů, daňová arbitráž, výběr umístění v závislosti na uzavřených dohodách a provádění prodeje aktiv v jurisdikcích s nízkým zdaněním;
15. zdůrazňuje, že v průběhu pracovních cest ke zjištění potřebných údajů v pěti členských státech a Švýcarsku měl zvláštní výbor EP možnost povšimnout si toho, že některá vnitrostátní daňová opatření mohou představovat škodlivé daňové praktiky, a to zejména tato opatření (tento seznam nelze považovat za vyčerpávající):
- rozdílné definice stálé provozovny a daňové rezidence a jejich vztah s ekonomickou podstatou (který v některých případech umožňuje zdanění při neexistenci daňové podstaty, nebo naopak žádné zdanění příjmů pocházejících ze skutečné hospodářské aktivity);
 - odpočet tzv. pomyslného úroku (který společností umožňuje odečíst si ze svého zdanitelného příjmu fiktivní úrok vypočítaný na základě vlastního kapitálu);
 - přehnané praktiky při rozhodování o zisku (jejichž prostřednictvím může společnost od daňové správy získat písemné potvrzení o tom, že její zdanitelný příjem nezahrnuje zisk, který by nebyl realizován v případě situace samostatnosti („stand-alone“));
 - nejednoznačná nebo nekoordinovaná ustanovení o převodních cenách;
 - určitý počet preferenčních režimů, zejména ve vztahu k nehmotným aktivům (patenty, znalosti či zvláštní daňový režim pro příjmy z patentů známý jako IP-Box);
 - výjimka ze srážkové daně uvalené na úroky, dividendy a licenční poplatky získaná prostřednictvím dvoustranných daňových dohod;
 - rozdíly v právní kvalifikaci mezi jednotlivými členskými státy (hybridní subjekty nebo hybridní půjčky);
 - a, v případě Švýcarska, speciální daňové režimy na úrovni jednotlivých kantonů pro společnosti kontrolované zahraničními subjekty, jichž nemohou využívat společnosti kontrolované domácími subjekty;
16. konstatuje, že podle Komise¹ dochází k 72 % případů přesouvání zisku v EU prostřednictvím kanálů převodních cen a umístění práv duševního vlastnictví;
17. zdůrazňuje, že určitý počet členských států v posledních letech zavedl specifické systémy na snižování daně z příjmu právnických osob s cílem přitáhnout mobilní

¹ Pracovní dokument útvarů Komise ze dne 17. června 2015 o zdanění příjmu právnických osob v Evropské unii (SWD(2015)0121).

nehmotná aktiva společností, jako je např. příjem z práv duševního vlastnictví; bere na vědomí rozmanitost, která panuje mezi různými sníženími daňové sazby a příspěvky a oblastmi působnosti nabízených systémů (režim pro inovace, režim pro práva duševního vlastnictví, režim pro znalosti, režim pro patenty atd.); zdůrazňuje, že v některých členských státech nemusejí daňová poplatníci vyprodukovat duševní vlastnictví v dané zemi pro to, aby jim byl umožněn přístup k daňovým zvýhodněním, ale stačí jim získat odpovídající práva prostřednictvím podniku, jehož sídlo se nachází v této jurisdikci;

18. domnívá se, že takovéto systémy představují typický příklad škodlivé daňové soutěže mezi státy, neboť ačkoli jejich vztah s reálnou ekonomikou a jejich dopad na ni nejsou zřejmé, způsobují snížení daňových příjmů ostatních zemí, včetně členských států;
19. zdůrazňuje, že v ekonomickém prostředí, které se vyznačuje hmotnějšími aktivy, stanovování převodních cen často trpí nedostatkem srovnatelných transakcí a referenčních ukazatelů, což zpochybňuje řádné uplatňování a relevantnost zásady obvyklých tržních podmínek, podle které by měly být transakce mezi subjekty náležejícími téže korporátní skupině oceňovány stejným způsobem jako transakce mezi nezávislými subjekty;
20. konstatuje, že stávající pokyny pro stanovování převodních cen ponechávají nadnárodním společnostem značný prostor pro rozhodování při výběru a uplatňování metod vyhodnocování; zdůrazňuje, že nadnárodní společnosti, v rozporu s duchem těchto pokynů, zneužívají neexistenci účinného společného standardu pro stanovování převodních cen a různé výjimky a alternativy pro přesné vymezení svých zdanitelných zisků v závislosti na jurisdikci a snižování své celkové daňové zátěže, mj. prostřednictvím přírůžky k nákladům, svévolného stanovování ziskové marže nebo pochybného vylučování určitých nákladů ze svých výpočtů;
21. zdůrazňuje skutečnost, že údaje o stanovování převodních cen předkládané nadnárodními společnostmi nebo jejich zástupci nemohou daňové správy, které často nedisponují dostatečným vybavením a dostatkem personálu pro kritický a důkladný přezkum těchto analýz a jejich výsledku či dopadu, řádně monitorovat;
22. s politováním konstatuje, že v hospodářské situaci, v níž 60 % světového obchodu probíhá uvnitř skupiny¹, jsou pokyny pro uplatňování tohoto čistě ekonomického pojmu roztržštěny na vnitrostátní úroveň, a podléhají tudíž nesouladu panujícímu mezi členskými státy a právním sporům;
23. dále zdůrazňuje, že navzdory značnému počtu právních sporů v EU způsobených rozdílným výkladem identických zásad stanovování převodních cen, nebyl na evropské úrovni zaveden žádný účinný mechanismus řešení sporů; konstatuje, že urovnávání sporů na základě úmluvy EU o arbitráži ve věci převodních cen může trvat až osm let, což zvyšuje právní nejistotu podniků a daňových správ;
24. zdůrazňuje klíčovou úlohu čtyř největších auditorských firem (tzv. velké čtyřky) při

¹ Převodní ceny: zachování obvyklých tržních podmínek, OECD Observer č. 230, leden 2002 (opravená verze z roku 2008).

vypracovávání a prodeji daňových rozhodnutí a systémů na vyhýbání se daním využívajících nesoulad mezi jednotlivými vnitrostátními právními úpravami; zdůrazňuje, že tyto firmy, které zřejmě získávají značnou část svých příjmů z daňových služeb, dominují auditorským trhům většiny členských států a mají nejsilnější postavení ve službách daňového poradenství na celosvětové úrovni, představují úzký oligopol; upozorňuje na střet zájmů způsobený tím, že v téže firmě probíhají souběžně aktivity v oblasti daňového poradenství a konzultantské služby, které se zaměřují na jedné straně na daňové správy a na straně druhé na služby daňového plánování nadnárodních společností využívající slabá místa vnitrostátních daňových předpisů; pochybuje o účinnosti jakéhokoli kodexu chování podniků pro účely vyřešení tohoto problému; zdůrazňuje skutečnost, že daňová rozhodnutí se jak v EU, tak na celém světě, stala běžnou podnikatelskou praxí, která je využívána nejen ke získání právní jistoty nebo výhodných daňových dohod, ale také v případech, kdy ustanovení právních předpisů neoponechávají žádný prostor pro výklad;

Aktuální situace a vyhodnocení činností na úrovni EU, na mezinárodní úrovni a na úrovni jednotlivých států

25. uznává, že po hospodářské krizi a ještě více po vypuknutí skandálu LuxLeaks získalo vyřešení problému agresivního daňového plánování vysokou politickou prioritu v členských státech, v EU, v OECD a v G20; s politováním však konstatuje, že pokud jde o praktické důsledky, nebylo doposud dosaženo žádného výrazného pokroku;
26. v této souvislosti konstatuje, že mnoho členských států zavedlo či hodlá zavést opatření na boj proti vyhýbání se daním, a to především s ohledem na omezování odpočtu úroků, pravidla zabráňující zneužívání systému, lepší definici pojmu stále provozovny (včetně vypracování testovacích metod pro účely vymezení ekonomické podstaty, které by účinněji vymezovaly zdanitelnou přítomnost podniků), možné vyloučení podniků porušujících pravidla z účasti na veřejných zakázkách nebo zveřejňování systémů daňového plánování, které by mohlo napomoci zkrátit prodlevu mezi zavedením specifických systémů a přijetím nápravných opatření, a to i na legislativní úrovni;
27. je nicméně znepokojen skutečností, že jednostranná opatření přijatá členskými státy proti oslabování daňové základny mohou napomáhat zvyšování složitosti a vytváření nových ohnisek nesouladu, a tudíž i vytvářet nové příležitosti pro vyhýbání se placení daní na vnitřním trhu; zdůrazňuje, že jakékoli nesourodé provádění mezinárodních či unijních pokynů na úrovni členských států může mít tytéž důsledky;
28. vítá různé podněty a legislativní návrhy Komise předkládané v průběhu posledních 20 let (včetně těch nejnovějších), které směřují k posílení koordinace systémů zdanění právnických osob v členských státech s cílem posílit vnitřní trh, vyřešit problém dvojího zdanění a dvojího nezdanění nebo ochránit právo členských států účinně danit; s politováním nicméně konstatuje, že Rada dodnes přijala jen malý počet těchto iniciativ, a to z důvodu požadavku jednomyslnosti a kvůli skutečnosti, že některé členské státy jsou přesvědčeny, že je pro ně samotné výhodnější zachovat určité mezery v nekoordinovaném daňovém systému;
29. zdůrazňuje, že skupina pro kodex chování při zdaňování podniků (dále jen „skupina“), kterou v roce 1998 zřídily členské státy, na konci devadesátých let a na počátku nového tisíciletí umožnila odstranit nejkodlivější individuální daňové praktiky prostřednictvím

dvojího přístupu na bázi tzv. soft law, a to díky zrušení stávajících daňových opatření, která způsobovala škodlivou daňovou soutěž, a závazku nepřijímat takováto opatření ani do budoucna;

30. s politováním konstatuje, že práce skupiny zřejmě ztratila na intenzitě; konstatuje, že některá z více než 100 opatření, která byla v důsledku této činnosti zrušena, byla v členských státech nahrazena daňovými opatřeními s obdobnými škodlivými dopady; konstatuje, že daňové orgány zareagovaly na doporučení skupiny tím, že vytvořily nové struktury se škodlivými dopady, které jsou stejné jako dopady opatření, jejichž zrušení skupina dosáhla; s politováním konstatuje, že minulé snahy posílit její řízení a mandát a přizpůsobit a rozšířit pracovní metody a kritéria stanovené v kodexu s cílem bojovat proti novým formám škodlivých daňových praktik v rámci stávajícího ekonomického prostředí nebyly úspěšné; podporuje nedávné návrhy Komise v této věci, které jsou začleněny do jejího akčního plánu pro spravedlivé a účinné zdaňování podniků v EU ze dne 17. června 2015;
31. s politováním konstatuje, že původní status skupiny a ujednání o jejím řízení ponechaly příliš místa pro politická vyjednávání a kompromisy při hledání „širokého konsensu“ (tj. v praxi téměř jednomyslnosti s možností vyjádřit nesouhlas v poznámkách pod čarou) v rámci hodnocení škodlivých daňových praktik, což snížilo spolehlivost a úplnost její práce; považuje za politováníhodné, že rušení stávajících opatření narazilo na politické prodlevy a v některých případech umožnilo začlenění nových příjemců po vypršení lhůty, což je rovněž provázáno s velmi slabými mechanismy odpovědnosti a monitorování, které ve skupině panují;
32. zdůrazňuje především, že přístup kodexu, který funguje případ od případu, sice vedl k tomu, že členské státy v současnosti více soutěží na základě obecných opatření, avšak neřeší systémový nedostatek spočívající v roztržitém rámci danění podniků v EU, který vyžaduje důslednější reformu;
33. bere také na vědomí úsilí, které se konkretizovalo vytvořením Platformy pro řádnou správu daní, která přivedla k témuž jednacímu stolu rozmanité zúčastněné strany s cílem dosáhnout konsensu ohledně otázky vyhýbání se daním, zejména na mezinárodní úrovni, a Společného fóra pro převodní ceny, které vydalo mnoho obecných pokynů týkajících se technických otázek spojených s převodními cenami; zdůrazňuje, že tyto subjekty přispěly k realizaci částečných oprav rámce danění podniků; hluboce lituje, že je Společné fórum pro převodní ceny složeno zejména ze zástupců auditorských firem velké čtyřky, kteří spolupracují na vypracovávání obecných pokynů týkajících se převodních cen a současně podnikům radí, jak se vyhnout placení daní prostřednictvím převodních cen;
34. zdůrazňuje, že právní předpisy EU (směrnice o mateřských a dceřiných společnostech, o úrocích a licenčních poplatcích, o fúzích a o správní spolupráci) sice pokrývají jen omezené aspekty týkající se zdanění podniků, podařilo se jim však vyřešit určité konkrétní problémy, kterým čelí členské státy a podniky činné v několika zemích; zdůrazňuje skutečnost, že tato opatření, která měla původně za účel zabránit dvojímu zdanění, mají určité neplánované a kontraproduktivní dopady v oblasti vyhýbání se daním; vítá nedávné přijetí změn ve směrnici o mateřských a dceřiných společnostech, jejichž cílem je zavedení obecného pravidla proti zneužívání a vyřešení problému

hybridních úvěrových nástrojů využívajících nesouladu mezi daňovými systémy a které vstoupí v platnost na konci roku 2015, přičemž doufá, že to napomůže odstranění některých příležitostí pro vyhýbání se daním v EU;

35. pokud se jedná o transparentnost, připomíná ustanovení směrnice o správní spolupráci zaměřená na posílení výměny všech relevantních daňových údajů; domnívá se, že účinná výměna a zpracovávání daňových údajů by měly silný odrazující účinek bránící zavádění škodlivých daňových praktik a zpřístupnily by členským státům a Komisi veškeré relevantní informace, které jim umožní proti těmto praktikám zasahovat;
36. s politováním konstatuje, že stávající legislativní rámec a rámec sledování pro výměnu informací o daňových opatřeních nejsou efektivní vzhledem k tomu, že se ukázalo, že stávající požadavky na spontánní výměnu informací či výměnu informací na vyžádání nejsou dodržovány; s politováním konstatuje, že v podstatě ani jeden z členských států neposkytuje informace, které by mohly mít nějaký dopad na partnerské země v EU;
37. důrazně odmítá vysvětlení, kterým některé členské státy odůvodňují, že si nevyměňují informace, tj. odůvodnění vzájemnosti; upozorňuje na strukturální problémy celého systému založeného na diskrečních rozhodnutích o tom, co by mělo být sdělováno a co nikoli, a na slabé systémy monitorování, které způsobují, že je velmi obtížné přesně vymezit případná porušování požadavku na výměnu informací;
38. vítá závazek Komise, že bude podporovat automatickou výměnu informací v oblasti daní jakožto budoucí evropský a mezinárodní standard transparentnosti; naléhavě vyzývá k tomu, aby Komise začala tím, že bude plnit svou úlohu strážkyně Smluv a přijme veškerá nezbytná opatření s cílem zajistit, aby byly dodržovány stávající právní předpisy EU a zásada loajální spolupráce mezi členskými státy, jak je stanovena ve Smlouvách;
39. konstatuje, že pravidla a sankce v oblasti státní podpory jsou užitečné jakožto prostředek umožňující vyřešit problém těch nejhorších a nejvíce narušujících škodlivých daňových praktik a že mohou mít značný odrazující účinek;
40. vítá sdělení Komise o daňové transparentnosti z března 2015 a akční plán pro zavedení spravedlivého a efektivního systému daně z příjmů právnických osob v EU z června 2015; zdůrazňuje nicméně, že tyto texty lze považovat pouze za kroky správným směrem a že je třeba urychleně zavést soudržný rámec legislativních ustanovení a správní koordinace, a to i ve prospěch MSP a těch nadnárodních společností, které napomáhají vytváření skutečného hospodářského růstu a platí svůj spravedlivý díl daní na vnitřním trhu;
41. vítá solidní pokrok, jehož bylo dosaženo v rámci akčního plánu OECD pro problém oslabování daňové základny a přesouvání zisku, který po opakujících se výzvách k přijetí opatření u příležitosti summitů G7 a G20 jde dalece nad rámec řešení jednotlivých problémů ohrožujících fungování mezinárodního systému zdanění právnických osob, neboť navrhuje celosvětové a systematické kroky na jejich vyřešení; s politováním bere na vědomí opožděné a doposud nevyrovnané začlenění rozvojových zemí do procesu v rámci akčního plánu OECD pro problém oslabování daňové základny a přesouvání zisku;

42. konstatuje, že na základě systematického rozboru bodů největšího tlaku mezinárodního daňového systému byl akční plán pro problém oslabování daňové základny a přesouvání zisku rozdělen do 15 akčních bodů, z nichž sedm přijal za své summit G20 v listopadu 2014 a u ostatních se očekává dosažení dohody do konce roku 2015; zdůrazňuje, že v souvislosti s vyvíjejícím se podnikatelským prostředím se uvedené kroky snaží o vyřešení problémů v oblasti transparentnosti, např. vydáváním pokynů ve věci zpráv rozčleněných podle jednotlivých zemí, řešením problému nedostatečného konkrétního obsahu některých opatření vůči systémům vyhýbání se daním a posilováním soudržnosti mezinárodních pravidel;
43. varuje však před kompromisy, které by nedosáhly úrovně původních cílů nebo by vedly k rozmanitým výkladům na vnitrostátní úrovni; zdůrazňuje dále, že doposud nebylo zavedeno v podstatě žádné účinné sledování toho, jak jsou prováděny pokyny OECD v zemích, které je přijaly za své, a že ani nejlépe naplánované řešení nemůže být účinné, není-li jeho uplatňování monitorováno a není-li prováděno řádně;
44. zdůrazňuje, že aktivity EU a OECD v této oblasti se navzájem doplňují; domnívá se, že vzhledem k úrovni dosažené integrace musí jít EU nad rámec návrhů akčního plánu pro problém oslabování daňové základny a přesouvání zisku, pokud se jedná o koordinaci a sblížení zaměřené na boj proti všem formám škodlivé daňové soutěže na vnitřním trhu; je přesvědčen, že EU by mohla zavést účinnější nástroje pro zajištění spravedlivé daňové soutěže a práva členských států účinně danit zisky, které vznikly na jejich území, přičemž současně zajistí, aby nebyla negativně ovlivněna její konkurenceschopnost;

Šetření případů státní podpory ze strany GR COMP: Celkový přehled a výsledky

45. zdůrazňuje, že na vnitřním trhu jsou noví účastníci a MSP znevýhodněni vůči nadnárodním společnostem, které mohou přesouvat zisky nebo uplatňovat jiné formy agresivního daňového plánování prostřednictvím celé škály rozhodnutí a nástrojů, které mají k dispozici pouze ony; se znepokojením konstatuje, že za stejných podmínek vede výsledná nižší daňová zátěž k tomu, že tyto společnosti vykazují vyšší zisk po zdanění a vznikají nerovné podmínky vůči jejich konkurentům na jednotném trhu, kteří nevyužívají agresivní daňové plánování a zachovávají vazbu mezi místem, kde jim vzniká zisk, a místem, kde platí daň;
46. zdůrazňuje, že OECD¹ upozorňuje na to, že některé nadnárodní společnosti uplatňují strategie, které jim umožňují odvádět daň z příjmu ve výši pouhých 5 %, přičemž menší podniky musí odvádět až 30 %, a že některé studie² navíc konstatují, že průměrné zdanění příjmů přeshraničních podniků je až o 30 % nižší než daň z příjmu domácích společností činných jen v jedné zemi;
47. zdůrazňuje, že takto deformovaná rozhodnutí hospodářských subjektů, která jsou přijímána na základě očekávané návratnosti po zdanění, vedou k neoptimálnímu umístování zdrojů v EU a mají tendenci oslabovat hospodářskou soutěž, což má dopady

¹ Tisková zpráva OECD ze dne 12. 2. 2013: „OECD vybízí k posílení mezinárodní spolupráce ve věci daně z příjmu právnických osob“.

² P. Egger, W. Eggert a H. Winner (2010), „Snižování daňové zátěže díky zahraničnímu vlastnictví závodu“ (Saving taxes through foreign plant ownership), Journal of International Economics č. 81, s. 99–108.

na růst a zaměstnanost;

48. zdůrazňuje, že některé škodlivé daňové praktiky mohou spadat do oblasti působnosti pravidel pro poskytování státní podpory týkajících se daní, především pokud mohou (stejně jako státní podpora) poskytovat příjemci „selektivní“ výhodu a způsobovat narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu; konstatuje, že v minulosti se procesy v rámci kontroly státní podpory a skupiny pro kodex chování navzájem podporovaly, obzvláště v roce 1999 a v první polovině prvního desetiletí po roce 2000; zdůrazňuje, že prosazování unijních pravidel hospodářské soutěže doplnilo rozhodovací procesy ve skupině na bázi tzv. soft law právním tlakem, čímž se částečně kompenzoval nedostatek jiných účinných nástrojů umožňujících řešit problém vyhýbání se daním na úrovni EU;
49. je si vědom důležitého vývoje, k němuž došlo v posledních 20 letech s ohledem na analytický rámec Komise pro státní podporu poskytovanou na základě daňových opatření, který umožnil dosáhnout větší jasnosti, pokud jde o definici a analýzu státní podpory poskytované na základě daňových opatření i pokud jde o systematictější kroky zaměřené proti těmto opatřením; poukazuje zejména na pokyny Komise z roku 1998 ohledně uplatňování pravidel pro poskytování státní podpory na opatření v oblasti přímého zdanění podnikatelské činnosti, na zprávu o této problematice z roku 2004 a na nejrůznější důležitá rozhodnutí v rámci judikatury z prvních deseti let 21. stol.; vítá zahájení veřejných konzultací o návrhu pokynů zaměřených na ujasnění pojmu „státní podpora“ podle článku 107 SFEU, které zahrnují prvky státní podpory poskytované formou daňových opatření, a zejména daňová rozhodnutí, a které byly zahájeny v roce 2014 v rámci procesu modernizace státní podpory propagovaného Komisí;
50. podotýká, že pojem „povahy a obecné struktury daného systému v členských státech“ je základním pojmem, pokud jde o posuzování, zda jsou přímá nebo nepřímá daňová opatření selektivní, a tím i slučitelná s vnitřním trhem, a že veškerou státní podporu je nutné posuzovat s ohledem na předchozí rovnovážný stav; zdůrazňuje, že jelikož je referenční hodnota EU používaná k posuzování případného narušování trhu součástí referenčního systému členských států¹, nelze stávající pravidla hospodářské soutěže vztahovat na všechny případy narušování trhu a škodlivé daňové postupy v rámci vnitřního trhu; poukazuje proto na to, že problém vyhýbání se daňovým povinnostem ze strany podniků v EU nebude možné vyřešit pouze na základě neomezeného uplatňování těchto pravidel;
51. podotýká, že na základě údajů, které získal příslušný zvláštní výbor Komise², Komise od roku 1991 vyšetřovala pouze 65 případů státní podpory poskytované na základě daňových opatření, z nichž se v sedmi případech jednalo o daňové rozhodnutí a pouze 10 případů se vyšetřovalo na základě formálního nahlášení ze strany členských států;
52. zdůrazňuje, že Komise se v letech 2005–2010 zabývala pouze malým počtem případů v oblasti státní podpory poskytované na základě daňových opatření a že nedávná jednání týkající se státní podpory zahrnovala:
- zahájení šetření v oblasti praxe přijímání daňových rozhodnutí v sedmi členských

¹ Jestliže se opatření přijatá členskými státy vztahují na celý daňový systém, představují úpravu obecné daňové politiky, nikoli úpravu v oblasti státní podpory.

² Sdělení, které dne 29. dubna 2015 zaslala výboru TAXE komisařka Vestagerová.

státech v červnu 2013, přičemž toto šetření bylo v prosinci 2014 rozšířeno na všechny členské státy,

- souběžné zahájení samostatného šetření týkajícího se systému zdanění duševního vlastnictví (daňové zvýhodnění týkající se patentů),
 - zahájení formálního šetření tří případů v červnu 2014: společnosti Apple v Irsku, financí a obchodování společnosti Fiat v Lucembursku a společnosti Starbucks v Nizozemsku, po kterém následovalo v říjnu 2014 šetření společnosti Amazon v Lucembursku,
 - zahájení formálního šetření daňového systému v Belgii (systému, kterým se řídí nadměrný zisk) v únoru 2015;
53. zdůrazňuje, že probíhající šetření ze strany Komise a případy, které pronikly na veřejnost prostřednictvím stránky LuxLeaks, ukazují, že některé členské státy neplní svou zákonnou povinnost¹ hlásit veškeré potenciální případy poskytování státní podpory Komisi;
54. zdůrazňuje, že tato šetření vnesla světlo pouze do velmi omezeného počtu typických postupů, které jsou potenciálně nejméně korektní a nejvíce narušují trh a které mají vliv na zdanitelný zisk přidělený některým dceřiným společnostem nadnárodních společností na základě převodních cen; je znepokojen tím, že stávající zdroje příslušných oddělení Komise mohou omezovat její schopnost zabývat se podstatně větším počtem těchto případů;
55. jednoznačně podporuje postup Komise spočívající v tom, že si při důkladném posuzování stávajících případů dává načas a provádí je s veškerou náležitou péčí; domnívá se, že výsledek šetření přispěje k zavedení přesnějších a účinnějších pokynů týkajících se státní podpory poskytované na základě daňových opatření a převodních cen a k příslušné úpravě postupů členských států;
56. zdůrazňuje, že probíhající šetření by mohlo v případě porušování právních předpisů EU vést k tomu, že by členské státy, které schválily dané daňové opatření, vymáhaly částky odpovídající výši státní podpory nezákonně poskytnuté příslušným podnikům; zdůrazňuje, že přestože to může velmi negativně ovlivnit pověst konkrétních členských států, představuje to *de facto* bonus za nedodržování předpisů, což v případě pochybností neodradí členské státy od poskytování nepatřičných daňových úlev, spíše, než aby tomu bylo naopak;
57. poukazuje na možnost, že v případě nevhodných převodních cen mezi dceřinými společnostmi nacházejícími se na různých stranách hranice dochází k úpravě daňových příjmů (vymáhání státní podpory) nejen v členském státě se zvýhodněným daňovým systémem, ale také v dalších zemích, v nichž transakce proběhla (následný úprava převodních cen, a tím i zdanitelného příjmu); zdůrazňuje, že v některých případech by to mohlo vést k dvojímu zdanění;

¹ Jak je stanoveno v nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanovují prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o povinnost spolupracovat a poskytovat veškeré nezbytné dokumenty.

58. připomíná, že daňová rozhodnutí by se měla zaměřovat na zajištění právní jistoty a dát vzniknout legitimním očekáváním příjemců státní podpory; zdůrazňuje, že v situaci, kdy soudní rozhodnutí členských států mohou být zpochybněna unijními pravidly pro poskytování státní podpory, existuje riziko masového podávání žádostí ze strany členských států týkající se jednotlivých rozhodnutí, v nichž by Komisi žádaly o předběžné vyjasnění, tak aby v případě daňových úřadů a podniků nedocházelo ke vzniku právní nejistoty;

Třetí země

59. je znepokojen tím, že negativní vedlejší účinky škodlivých daňových postupů nadnárodních společností jsou podle všeho mnohem škodlivější v případě rozvojových zemí než rozvinutých zemí¹, protože rozvojové země získávají daleko větší část svých příjmů z příjmů právnických osob a mají méně rozvinuté systémy veřejných financí, regulační systémy a administrativní kapacitu, aby zajistily dodržování daňových zákonů a bojovaly s těmito škodlivými daňovými postupy; zdůrazňuje, že několik málo „vítězů“ v rámci celosvětové hospodářské soutěže v oblasti daní, což jsou země s velmi atraktivní daňovou politikou týkající se právnických osob, a to jak v rámci Evropské unie, tak i mimo ni, představuje zároveň některé z neúměrných základních hospodářských ukazatelů ve srovnání se svou velikostí a skutečnou hospodářskou činností, zejména podíváme-li se např. na počet společností se sídlem v dané zemi na jednoho obyvatele, množství zaznamenaných zahraničních zisků, přímé zahraniční investice nebo finanční toky směřující ze země ve srovnání s HDP apod.; konstatuje, že to poukazuje na umělou povahu jejich daňového základu a finančních toků směřujících do země a na nedostatečné propojení místa, kde dochází k vytváření hodnoty, a místa, kde dochází ke zdanění, což umožňují současné daňové systémy;
60. zdůrazňuje, že daňová hospodářská soutěž se zdaleka neomezuje pouze na členské státy, včetně jejich závislých nebo přidružených území, a že většina posuzovaných postupů má v důsledku přesouvání zisků do jurisdikcí s žádnými nebo jen nízkými daněmi nebo do tajných jurisdikcí, kde často nedochází k žádné významnější hospodářské činnosti, mezinárodní rozměr; s politováním konstatuje, že členské státy nepostupují vůči všem těmto jurisdikcím koordinovaně, nejen pokud jde o společné kroky nebo reakci na tuto škodlivou praxi, ale také pokud jde o jejich vyhledávání a o příslušná kritéria, a to navzdory snahám Komise; jednoznačně proto podporuje návrh Komise z roku 2012, který obsahuje podstatná kritéria, která mají kromě transparentnosti a výměny informací zajistit spravedlivou soutěž, a dále podporuje nedávné zveřejnění seznamu nespolupracujících jurisdikcí v rámci daňového balíčku Komise ze dne 17. června 2015, který byl sestaven po zavedení postupu „společného jmenovatele“ na základě seznamů existujících na úrovni členských států; zdůrazňuje, že vytvoření tohoto seznamu je základní podmínkou k přijetí vhodných kroků proti těmto jurisdikcím;
61. zdůrazňuje, že se na základě činnosti OECD v této oblasti podařilo dosáhnout řady pozoruhodných výsledků, pokud jde o transparentnost a výměnu informací; vítá zejména podepsání mnohostranné Úmluvy OECD o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech (tzv. „společné úmluvy“), kterou k červnu 2015 podepsalo téměř 100 zemí a kterou se řídí správní spolupráce mezi státy při vyměňování a výběru

¹ Politický dokument MMF „Vedlejší vlivy mezinárodních systémů zdanění právnických osob“ („Spillovers in international corporate taxation“), 9. května 2014.

daní, zejména s ohledem na boj proti vyhýbání se daňovým povinnostem a proti daňovým únikům;

62. zdůrazňuje však, že práce OECD na jejím předchozím seznamu nespolupracujících jurisdikcí byla založena na politickém procesu, který vedl ke svévolným kompromisům již při stanovování kritérií pro sestavení seznamu, jako např. požadavek na uzavření daňových dohod se 12 dalšími zeměmi, což vedlo k tomu, že se na seznam jako nespolupracující daňový ráj nedostala žádná jurisdikce; zdůrazňuje, že stávající přístup této organizace je stále založen na kritériích, která se týkají daňové transparentnosti a výměny informací a nejsou dostatečně komplexní na to, aby postihly škodlivost určitých daňových praktik; podotýká, že nehledě na zásluhy OECD ztrácí její postup při zjišťování daňových jurisdikcí, které slouží jako základ vyhýbání se daňovým povinnostem a škodlivé daňové konkurence na celém světě, na významu; zdůrazňuje zejména, že tento přístup nezahrnuje žádné kvalitativní ukazatele pro objektivní posuzování dodržování postupů řádné správy ani se nezabývá kvantitativními údaji, jako jsou zaznamenané zisky, příchozí a odchozí finanční toky a jejich spojitost nebo nedostatek spojitosti s reálnou hospodářskou situací v dané jurisdikci;
63. zdůrazňuje však, že tyto seznamy lze používat na úrovni členských států za účelem uplatňování vlastních předpisů na ochranu hospodářství a proti vyhýbání se daňovým povinnostem vůči třetím zemím (jako je omezení výhod, uplatňování testu hlavního účelu, pravidla týkající se ovládaných zahraničních firem apod.) a že omezení těchto seznamů může proto vést také k omezení působnosti a účinnosti opatření členských států zaměřených na boj proti škodlivým daňovým praktikám;
64. je přesvědčen o tom, že zajištění spravedlivé hospodářské soutěže na vnitřním trhu a ochrana daňového základu členských států závisí do velké míry na řešení nejslabšího článku, pokud jde o interakce s jurisdikcemi s nízkými nebo žádnými daněmi či tajnými jurisdikcemi, jelikož nehledě na jejich daňovou praxi rozšiřuje možnost úniků daní do třetích zemí (tj. neexistence srážkové daně) podstatným způsobem možnosti vyhýbání se daňovým povinnostem v rámci EU;
65. zdůrazňuje, že koordinovaný postup členských států vůči rozvojovým i rozvinutým zemím by se mohl v boji proti škodlivým praktikám a při podpoře větší reciprocity v daňových záležitostech ukázat jako daleko účinnější;
66. zdůrazňuje, že v reakci na tlak ze strany EU a skupiny G20 na zajištění větší daňové transparentnosti a v souvislosti s finanční a hospodářskou krizí některé třetí země nakonec s EU podepsaly dohody o výměně informací o daních, což by mělo zlepšit spolupráci s těmito zeměmi; poukazuje na to, že v případě Švýcarska byla dohoda podepsána v květnu 2015, po dlouhém „přechodném“ období, po které tento důležitý obchodní partner EU v důsledku svého dlouhodobého statusu kandidátské země využíval zvýhodněný přístup k jednotnému trhu, avšak zároveň odmítal spolupráci v jiných oblastech, zejména v oblasti daní;
67. se znepokojením konstatuje, že u mnoha rozvojových zemí existuje nebezpečí, že v nich bude docházet k vyhýbání se daňovým povinnostem ze strany podniků a že hlavní příčinou nevybraných příjmů v rozpočtu rozvojových zemí je využívání převodních cen

ze strany nadnárodních společností¹; zdůrazňuje navíc, že tyto země mají vůči některým nadnárodním společnostem nebo přímým zahraničním investorům, kteří hledají nejsnazší možnost, jak ve světě získat daňové subvence a možnost osvobození od daní, velmi slabou vyjednávací pozici; odsuzuje skutečnost, že podle některých odhadů² dosahují tyto ztráty rozpočtu jednotlivých států přibližně 125 mld. EUR daňových příjmů ročně;

Závěry a doporučení

68. s ohledem na mandát, který udělil svému zvláštnímu výboru, a nehledě na nejrůznější omezení a překážky, s nimiž se setkal při svých pracovních cestách ke zjištění potřebných údajů, dospěl k závěru, že:
- aniž jsou dotčeny výsledky probíhajícího šetření Komise ve věci státní podpory, ukazují zjištěné informace, že v některých případech členské státy nedodržovaly ustanovení čl. 107 odst. 1 SFEU, protože zavedly rozhodnutí týkající se daní a jiná opatření, která jsou si ve své podstatě nebo svým účinkem podobná a která tím, že byla výhodná pro některé podniky, vedla k narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu a ovlivnila obchod mezi členskými státy,
 - členské státy plně neprosazovaly článek 108 SFEU, protože formálně neohlásily Komisi všechny své plány týkající se poskytování podpory v oblasti daní, a tím porušily i odpovídající ustanovení nařízení Rady (ES) č. 659/1999; zdůrazňuje, že Komise v důsledku toho nebyla schopna neustále kontrolovat všechny systémy podpory, jak je uvedeno v článku 108 SFEU, protože alespoň před rokem 2010, což je období, na něž se nevztahuje probíhající vyšetřování, neměla přístup k veškerým důležitým informacím;
 - členské státy neplnily povinnosti stanovené ve směrnici Rady 77/799/EHS a 2011/16/EU, jelikož si spontánně nevyměňovaly informace o daních, a to ani v případech, kde k tomu byly jasné důvody, nehledě na prostor k vlastnímu uvážení, který obě směrnice nabízejí, a to kvůli předpokladu, že v jiných členských státech mohou existovat daňové ztráty nebo že daňové úspory mohou pocházet z umělých převodů zisků v rámci skupin;
 - a konečně členské státy nedodržely zásadu loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii, protože nepřijaly veškerá patřičná opatření, ať už obecná nebo konkrétní, čímž by zajistily plnění svých povinností;
69. vyzývá na základě toho členské státy a orgány EU, které sdílí politickou odpovědnost za současnou situaci, aby plně spolupracovaly, tak aby odstranily zásadní rozdíly mezi daňovými systémy a škodlivá daňová opatření, která vytvářejí podmínky k masivnímu vyhýbání se daňovým povinnostem ze strany nadnárodních společností a k oslabování daňové základy v rámci vnitřního trhu, a aby nevytvářely další takové rozdíly;
70. vyzývá unijní hlavy států a vlád, aby se přihlásily k jasným politickým závazkům, že

¹ Studie „Mobilizace daňových příjmů v rozvojových zemích: problémy a výzvy“, Evropský parlament, duben 2014.

² Zpráva organizace Christian Aid, 2008.

k řešení této situace, kterou už nelze tolerovat, v neposlední řadě pro její dopad na rozpočty členských států, které už jsou předmětem opatření fiskální konsolidace, a na daňové zatížení jiných daňových poplatníků, včetně malých a středních podniků a občanů, přijmou naléhavá opatření; vzhledem k této situaci zdůrazňuje, že hodlá zcela dostát své úloze a je v úzké spolupráci s parlamenty členských států připraven zavést účinnější politickou kontrolu;

71. vyzývá Komisi, aby plnila svou úlohu strážkyně Smluv tím, že zajistí plné dodržování právních předpisů EU a zásady loajální spolupráce mezi členskými státy;
72. zdůrazňuje, že členské státy mají i nadále plnou pravomoc stanovovat vlastní sazby daně z příjmů právnických osob; trvá však na tom, že hospodářská soutěž v oblasti daní v EU vůči třetím zemím by měla probíhat v rámci jasného souboru předpisů, tak aby byla zajištěna spravedlivá soutěž mezi firmami na vnitřním trhu; vzhledem k zásadní úloze při zajišťování fiskální udržitelnosti vyzývá k tomu, aby se o otázkách zdanění právnických osob, včetně škodlivých daňových praktik a jejich dopadu, jednalo v rámci evropského semestru důkladněji a aby byly do srovnávacího přehledu pro postup při makroekonomické nerovnováze zahrnuty příslušné ukazatele;
73. domnívá se, že základní podmínkou dosažení daňového systému na úrovni EU, který by splňoval základní zásady vnitřního trhu a umožnil jejich zachování, je komplexní, transparentní a účinná výměna informací o daních a společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob;
74. vzhledem ke složitosti dané problematiky vyzývá členské státy a orgány EU, aby přijaly nejruznější soubory doplňujících opatření, s cílem zlepšit stávající situaci, a aby zároveň přihlédly k tomu, že je nutné omezit jejich složitost z hlediska všech zainteresovaných stran a minimalizovat náklady podniků a daňových správ spojené s dodržováním předpisů; zdůrazňuje proto, že zjednodušení daňových systémů by mělo být prvním krokem při snaze o zajištění jasných právních předpisů nejen v případě členských států, ale také občanů, kteří jsou v současné době vyloučeni z výměny informací;
75. lituje, že neohledně na opakované výzvy nevyužilo několik nadnárodních společností příležitost k tomu, aby s výborem projednaly záležitosti spojené s mezinárodním plánováním daní; doporučuje proto, aby se vážně uvažovalo o vyloučení těchto společností z rejstříku transparentnosti;

Spolupráce v oblasti daňových rozhodnutí a jejich koordinace

76. vyzývá Radu, aby do konce roku 2015 přijala legislativní návrh z března 2015, kterým se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní, který obsahuje ustanovení o společném rámci pro registraci a automatickou výměnu informací o daňových rozhodnutích a ustanovení, která Komisi umožňují účinně sledovat jeho uplatňování ze strany členských států;
77. vyzývá členské státy, aby v rámci všech mezinárodních fór podporovaly automatickou výměnu informací mezi daňovými správami jakožto novou celosvětovou normu; vyzývá zejména Komisi, OECD a skupinu G20, aby tuto myšlenku podporovaly prostřednictvím nejvhodnějších a nejúčinnějších nástrojů v rámci inkluzivního celosvětového postupu;

78. vyzývá členské státy, aby uvažovaly o tom, že veškerá daňová rozhodnutí přeshraniční povahy by měla být zejména v případě, že obsahují převodní ceny, stanovena ve spolupráci se všemi zúčastněnými zeměmi, že by si tyto země měly příslušné informace vyměňovat automaticky a že veškerá opatření členských států zaměřená na omezování případů vyhýbání se daňovým povinnostem a oslabování daňové základny v rámci EU, včetně auditů, by se měla realizovat společně, s řádným přihlédnutím ke zkušenostem získaným na základě programu FISCALIS 2020; znovu opakuje svůj názor, že nejenže by mělo mezi daňovými správami a Komisí docházet k výměně informací o základních prvcích daňových rozhodnutí, která mají vliv na jiné členské státy, ale že tyto prvky by měly nadnárodní společnosti představit ve svých zprávách o jednotlivých zemích;
79. poukazuje v této souvislosti na to, že členské státy jsou ovlivňovány nejen přeshraničními daňovými rozhodnutími, ale také daňovými rozhodnutími členských států, a vyzývá proto k rozšíření automatické výměny informací na veškerá tato rozhodnutí; vyzývá navíc k vytvoření rámce, který by účinně řídil zavedení automatické výměny informací, a z dlouhodobého hlediska k vytvoření systému zúčtovací instituce, pomocí níž by byla kontrolována daňová rozhodnutí na úrovni EU, aby se zjistilo, zda nemají negativní vliv na jiné členské státy;
80. vyzývá Komisi, aby zvažila možnost vytvoření společného unijního rámce pro daňová rozhodnutí, včetně společných kritérií, zejména:
- požadavek, aby byla vytvářena na základě komplexní analýzy se zapojením všech stran a příslušných zemí,
 - jejich zveřejnění, ať už úplné nebo ve zjednodušené formě, avšak s dodržováním veškerých požadavků na zachování důvěrnosti,
 - stejné zacházení a dostupnost pro všechny daňové poplatníky,
 - neexistenci prostoru pro vlastní rozhodování a dodržování všech základních ustanovení v oblasti daní;

SPOLEČNÝ KONSOLIDOVANÝ ZÁKLAD DANĚ Z PŘÍJMŮ PRÁVNICKÝCH OSOB

81. vyjadřuje svou plnou podporu akčnímu plánu, který navrhla Komise dne 17. června 2015 za účelem řešení problematiky vyhýbání se daňovým povinnostem a podpory spravedlivého a účinného zdanění podniků v EU; vyzývá Komisi, aby urychlila prezentaci legislativních změn k urychlenému zavedení povinného celounijního společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob, který by vyřešil nejen otázku preferenčních režimů a značných rozdílů mezi daňovými systémy jednotlivých členských států, ale také většinu problémů vedoucích k oslabování daňové základny na evropské úrovni (zejména problematiku převodních cen);
82. vyzývá Komisi, aby do svých návrhů začlenila ustanovení zaměřená na ujasnění definice investic do výzkumu a vývoje a definice stálé provozovny v souladu s ekonomickou podstatou, které by se vztahovaly také na digitální ekonomiku; vzhledem k evropské vznikající ekonomice v digitální oblasti a konkurenční výhodě vůči jiným subjektům ve Spojených státech i jinde poukazuje na význam výzkumu

a vývoje a na to, že je nutné umožňovat investování do digitální ekonomiky a napomáhat jejímu růst, spíše než investicím bránit; zdůrazňuje zároveň, že je nutné minimalizovat zneužívání nebo nesprávné využívání těchto systémů na základě koordinované činnosti členských států a společných norem a definic týkajících se toho, co lze považovat za podporu výzkumu a vývoje a co nikoli;

83. zdůrazňuje, že k tomu, aby bylo možno znovu vytvořit spojitost mezi zdaněním a ekonomickou podstatou a napravit stávající značné rozdíly, mohlo by se mezi jednotlivými odvětvími rozlišovat na základě „vzorců pro rozdělování daní“, tak aby bylo možné přihlédnout k jejich specifickým rysům, zejména pokud jde o digitální podniky; vyzývá Komisi, aby pokračovala ve své práci na konkrétních možnostech, jak by měl tento přidělový klíč vypadat, zejména s ohledem na předpokládaný dopad na daňové příjmy každého členského státu v jednotlivých odvětvích, a to v závislosti na struktuře jejich hospodářství; zdůrazňuje dále, že společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob je užitečným nástrojem v boji proti oslabování daňové základny a přesouvání zisku a při vytváření evropského přínosu nehledě na to, zda bude možné daňové příjmy částečně využít jako nové vlastní zdroje pro rozpočet EU;
84. podporuje co nejrychlejší zavedení tohoto společného konsolidovaného základu daně, který by zahrnoval definici minimální účinné daňové sazby a z důvodu hospodářské soutěže i definici maximální účinné daňové sazby; oceňuje přístup Komise, která ve svém akčním plánu z června 2015 předložila nejprve společný konsolidovaný základ daně (bez konsolidace), poukazuje však na to, že vzhledem k tomu, že společný konsolidovaný základ daně neumožní kompenzaci škod na základě konsolidace ani vyřešit otázku byrokracie a nejistoty spojené s převodními cenami, což je také jedním z hlavních nástrojů, které nadnárodní podniky používají k tomu, aby se vyhnuly daňové povinnosti, zůstává řada otázek nevyřešena, zejména v případě podniků působících na jednotném trhu; vyzývá Komisi, aby se obešla bez dalšího posuzování dopadu tohoto opatření, které je na programu jednání EU už několik desítek let, které už bylo předmětem rozsáhlé přípravné činnosti a je nyní od svého formálního předložení v roce 2011 blokováno v Radě;
85. vyzývá Radu, aby předtím, než bude přijat skutečný společný konsolidovaný základ daně pro právnické osoby a před jeho neomezeným uplatňováním na úrovni EU přijala okamžité kroky s cílem zajistit účinné zdanění, omezit přesouvání zisků (především převodní ceny), vypracovat režim pro kompenzaci přeshraničních zisků a ztrát a dále zavést ve všech příslušných směrnících ustanovení proti jejich zneužívání; vyzývá Komisi, aby se připravila na urychlené schválení všech těchto ustanovení;
86. vyzývá Komisi, aby vydala jasné pokyny týkající se definice ekonomické podstaty a stále provozovny, s cílem vyřešit zejména problematiku společností s fiktivním sídlem na základě „poštovní schránky“, a aby vypracovala kritéria a pokyny EU, kterými by se řídila oblast výzkumu a vývoje a které by byly v souladu s činností OECD v dané oblasti, jelikož v členských státech v současné době probíhá reforma jejich příslušné strategie, často společně s dotacemi;
87. vyzývá Komisi navíc k tomu, aby vzhledem k neexistenci obecně přijatelné definice prováděla další analýzy a studie, aby bylo možné definovat škodlivé daňové praktiky, a to s přihlédnutím k nejružnějším negativním dopadům, které mají na společnost, aby

zajistila jejich sledování a přesněji zjistila, jaký mají vliv na vyhýbání se daňovým povinnostem v EU a v rozvojových zemích; vyzývá Komisi, aby přijala nezbytné kroky k jasnému stanovení přesného statusu všech „závislých jurisdikcí“ členských států a toho, jakým způsobem by bylo možno jejich praxi změnit, s cílem zabránit oslabování daňové základny v rámci EU;

Kodex chování pro zdaňování podniků

88. vyzývá k urychlené reformě kodexu chování pro zdaňování podniků a skupiny, která byla pověřena jeho prosazováním, aby bylo možno zabývat se překážkami, které v současné době brání účinně potírat škodlivé daňové praktiky;
89. vyzývá členské státy, aby podpořily návrhy začleněné do akčního plánu Komise pro spravedlivé a účinné zdaňování podniků v EU ze dne 17. června 2015; usiluje o změnu vedení a mandátu této skupiny, mj. o to, aby byl jmenován stálý předseda s politickou odpovědností, aby byly zdokonaleny její pracovní metody včetně případného mechanismu k prosazování jejích rozhodnutí a aby došlo k větší výměně informací v rámci skupiny, s cílem účinně řešit problematiku oslabování daňové základny a přesouvání zisku; vyzývá také k aktualizaci a rozšíření kritérií stanovených v kodexu, tak aby se vztahovala na nové formy škodlivých daňových praktik, a to i ve třetích zemích;
90. vyzývá Komisi, aby svému příslušnému výboru zasílala pravidelné zprávy o činnosti skupiny, zejména pokud jde o prezentaci jejích pololetních zpráv výboru ECOFIN; v obecnější rovině vyzývá Radu, aby v souladu s tím, čeho již bylo dosaženo v jiných oblastech, v nichž mají členské státy nebo jiné nezávislé instituce, jako je Evropská centrální banka nebo dozorčí rada jednotného mechanismu dohledu, výlučnou pravomoc, podporovala propagaci skutečné demokratické kontroly v přeshraničních daňových záležitostech na úrovni EU; vyzývá Radu a členské státy, aby zvážily možnost, že by byla podle vzoru Hospodářského a finančního výboru vytvořena skupina na vysoké úrovni pro politiku zdanění, která by zahrnovala odborníky z Rady, Komise a nezávislé odborníky, která by konala obecnější dozor nad legislativní a nelegislativní daňovou politikou a podávala by zprávy radě ECOFIN;
91. naléhavě žádá Radu a členské státy, aby s řádným přihlédnutím ke Smlouvám a k působnosti členských států v oblasti přímých daní zlepšila činnost skupiny, pokud jde o transparentnost, odpovědnost a sledování, a vyzývá Komisi, aby posoudila, zda rámcové právní předpisy nepředstavují v rámci metody Společenství realističtější řešení;

Státní podpora

92. jednoznačně vítá a podporuje klíčovou úlohu Komise, která je v probíhajícím šetření v oblasti státní podpory zabývajícím se daňovými rozhodnutími kompetentním orgánem v oblasti hospodářské soutěže; vybízí Komisi, aby v zájmu boje proti škodlivým daňovým praktikám využila veškeré své pravomoci v rámci právních předpisů EU týkajících se hospodářské soutěže;
93. vyzývá Komisi, aby v rámci své iniciativy zaměřené na modernizaci státní podpory přijala nové obecné směry, které by jasně stanovily, co představuje státní podporu

v oblasti daní a „vhodné“ převodní ceny, s cílem odstranit právní nejistotu jak v případě daňových poplatníků plnících své povinnosti, tak i daňových správ, tak aby byl vytvořen příslušný rámec pro daňové postupy v členských státech a aby nedocházelo k odrazování od přijímání legitimních daňových rozhodnutí; zásadním způsobem zpochybňuje užitečnost úmluvy o arbitráži, která se týká sporů, zejména v oblasti problematiky převodních cen; domnívá se, že tento nástroj by měl být přepracován a zefektivněn nebo by měl být nahrazen mechanismem EU pro řešení sporů, který obsahuje účinnější řízení pro dosažení vzájemných dohod;

94. vyzývá Komisi, aby v souladu s širší odpovědností, která byla členským státům udělena v rámci iniciativy zaměřené na modernizaci státní podpory, zvažila vytvoření sítě daňových správ jednotlivých členských států, které by si vyměňovaly osvědčené postupy a důsledněji se snažily o to, jak zabránit veškerým daňovým opatřením, která by mohla představovat poskytování nezákonné státní podpory; vyzývá Komisi, aby rozšířila strategické synergické působení činností (reformované) skupiny pro kodex chování a více prosazovala pravidla hospodářské soutěže v oblasti státní podpory poskytované na základě daňových opatření;
95. vyzývá Komisi, aby posoudila možnost úpravy stávajících předpisů, s cílem umožnit návrat finančních prostředků získaných po porušení předpisů EU v oblasti poskytování státní podpory zpět členským státům, které utrpěly v důsledku oslabení své daňové základny, nebo do rozpočtu EU, a nikoli členským státům, které poskytly nezákonnou podporu v podobě daňových opatření, jako se to děje v současnosti;

Transparentnost

96. zdůrazňuje zásadní význam transparentnosti při zvyšování odpovědnosti nadnárodních podniků vůči veřejnosti; poukazuje na to, že to může mít silný odrazující účinek a vést ke změně chování, a to jak v důsledku rizika, že dojde k pošpinění pověsti firem, které nedodrží zákon, tak v důsledku poskytování informací příslušným orgánům, které poté budou moci přijmout vhodná nápravná opatření a sankce;
97. opakuje svůj postoj, že nadnárodní společnosti by měly ve svých finančních výkazech zveřejňovat celou řadu souhrnných informací rozčleněných podle jednotlivých členských států a třetích zemí, v nichž mají své provozovny, včetně svého zisku a ztrát před zdaněním, výše daně ze zisku nebo ztráty, počtu zaměstnanců, majetku ve svém držení apod. (v rámci zpráv o jednotlivých zemích); zdůrazňuje význam zveřejňování těchto informací, např. formou centrálního unijního rejstříku;
98. vyzývá navíc k tomu, aby byly tyto rozsáhlé zprávy týkající se jednotlivých zemí zpřístupněny daňovým správám a aby se zároveň zakládaly na normách OECD a obsahovaly podrobnější informace, jako jsou daňová přiznání a transakce v rámci skupiny; vyzývá také k vytvoření harmonizovaných účetních norem;
99. vyzývá Komisi, aby v souladu se svými dřívějšími posudky a postoji podpořila tento postoj, a příp. předložila návrhy na to, aby byla jeho působnost rozšířena na všechny firmy působící na vnitřním trhu, a vyzývá OECD, aby podpořila jeho rozšíření na celém světě, s cílem zajistit, aby se na všechny firmy, které se zapojují do přeshraničních operací, vztahovaly podobné povinnosti; zdůrazňuje, že jakkoli je činnost zaměřená na zvýšení transparentnosti nezbytná, ke komplexnímu řešení této problematiky

nepostačuje, a že je navíc nutné provést zásadní reformu daňových systémů členských států a Unie a mezinárodních daňových systémů;

Ochrana informátorů

100. vyzývá Komisi, aby navrhla vytvoření unijního legislativního rámce pro účinnou ochranu informátorů a podobných osob, protože není možné, aby občané nebo novináři, kteří upozorní na pochybení, přešůpek, podvod nebo nezákonnou činnost, zejména v oblasti vyhýbání se daňovým povinnostem, daňových úniků a praní špinavých peněz, byli předmětem trestního stíhání, místo aby jim byla poskytnuta právní ochrana; vyzývá Komisi, aby zvažila zavedení řady nástrojů, které by zajistily tuto ochranu před bezdůvodným stíháním, hospodářskými sankcemi nebo diskriminací a které by zároveň zajistily ochranu důvěrnosti informací a obchodního tajemství; upozorňuje v této souvislosti na případ amerického Doddova-Frankova zákona, který jednak odměňuje informátory za to, že orgánům poskytují původní informace, a jednak je chrání před trestním stíháním a ztrátou zaměstnání;

Otázka třetích zemí

OECD

101. jednoznačně podporuje akční plán OECD týkající se problematiky oslabování daňové základny a přesouvání zisku; vyzývá k neomezenému dodržování jeho rozsáhlé působnosti a harmonogramu a požaduje, aby OECD, její členské státy a všechny další příslušné země vytvořily robustní nástroj ke sledování a hodnocení pokroku při uplatňování uvedených pokynů a k případným nápravným opatřením;
102. doporučuje, aby došlo k upevnění institucionálních vazeb mezi OECD a Komisí a k prohloubení spolupráce mezi nimi, s cílem zajistit kompatibilitu obou těchto procesů i nadále a zabránit používání dvojího měřítka; zdůrazňuje, že přístup OECD se stále zakládá na „měkkém“ právu a že její činnost by měla být na úrovni EU doplněna řádným legislativním rámcem, např. ve formě směrnice proti oslabování daňové základny a přesouvání zisku, protože pro integrovanou oblast, jakou je Evropská unie, která má jednotný trh, společnou měnu a společný soubor předpisů ve většině oblastí státní správy, tyto dobrovolné dohody nestačí;

Daňové ráje

103. vyzývá ke společnému postoji EU vůči daňovým rájům; vyzývá Komisi zejména k tomu, aby na základě svého doporučení z prosince 2012 týkajícího se opatření, která mají pobídnout třetí země k uplatňování minimálních standardů řádné správy v oblasti daní (tj. jít nad rámec výměny informací a transparentnosti, tak aby tato opatření zahrnovala spravedlivou soutěž v oblasti daní a účinné systémy zdaňování), pokračovala v činnosti zaměřené na vypracování jasné definice, společného souboru kritérií ke stanovení daňových rájů a vhodných sankcí vůči zemím, které s nimi spolupracují, a na definování vhodných společných opatření, která by se vztahovala na tyto jurisdikce; s odkazem na demonstrativní seznam těchto možných opatření poukazuje na své usnesení ze dne 21. května 2013 o boji proti daňovým podvodům,

daňovým únikům a daňovým rájům¹; znovu opakuje, že skutečně evropské seznamy, které by byly pravidelně aktualizovány, by působily jako prostředek k propagaci řádné daňové správy a ke změně chování k těmto jurisdikcím a v jejich rámci účinněji;

104. zdůrazňuje, že je zejména nutné zajistit, aby finanční toky směřující z EU byly alespoň jednou zdaněny, např. tím, že by se na ně uvalila srážková daň, aby nedocházelo k nezdaněnému úniku zisků z EU; trvá na tom, že je nutné zavést systém, který by zajistil, aby se daňovým správám povinně předkládaly doklady, které by potvrdily tuto operaci, s cílem chránit jednotný trh a zachovat spojitost mezi místem, kde dochází k vytváření zisku a ekonomických hodnot, a místem, kde jsou zdaněny; vyzývá Komisi, aby podporovala propagaci mnohostranného přístupu OECD k daňové problematice zaměřeného na zjednodušení mezinárodních dohod o daních a zajistila, aby byly zisky daněny v místě, kde vzniká hodnota, a aby zároveň posílila úlohu EU na mezinárodní scéně tím, že bude vystupovat jednotně, a aby usilovala o vypracování společného unijního rámce pro dvoustranné dohody týkající se daňových záležitostí, a o postupné nahrazení značného počtu jednotlivých dvoustranných daňových dohod dohodami mezi EU a jurisdikcemi ve třetích zemích; zdůrazňuje, že to by představovalo nejrychlejší možnost, jak ukončit praxi vyhledávání možností uzavření nejvýhodnějších smluv;
105. domnívá se, že uzavírání dohod o volném obchodu musí doprovázet prohloubení spolupráce v daňové oblasti, která by zabránila tomu, aby se společnosti konkurující si na stejných trzích vyhýbaly daňové povinnosti, a která by zajistila pro všechny stejné podmínky; žádá proto Komisi, aby ve všech dohodách EU o volném obchodě zavedla daňová ustanovení, která by partnerské země zavazovala k uplatňování řádné daňové správy a k zjištění reciprocitu v daňových záležitostech; zdůrazňuje, že práce, kterou vykázala platforma pro řádnou daňovou správu, je dobrým základem pro uplatňování této koncepce; poukazuje na to, že totéž by mohlo platit pro dohody EU o spolupráci;
106. vyzývá Komisi, aby využívala veškeré nástroje, které má k dispozici, k tomu, aby podpořila koordinovanější přístup k rozvojovým zemím, s cílem propagovat větší reciprocitu v daňových záležitostech, zejména pokud jde o výměnu informací se Spojenými státy americkými poté, co vstoupil v platnost zákon o podávání informací o zahraničních účtech pro daňové účely; vzhledem k uzavření dohody mezi EU a Švýcarskem ze dne 27. května 2015 o automatické výměně informací o finančních účtech vyzývá Komisi také k tomu, aby v souladu s pokyny týkajícími se oslabování daňové základny a přesouvání zisku pečlivě sledovala dohodnuté postupné ukončování některých škodlivých praktik ve Švýcarsku, s cílem zachovat jednotný trh;

¹ Abychom jmenovali alespoň některá, patří mezi ně:

- pozastavení nebo ukončení platnosti stávajících úmluv o zamezení dvojího zdanění v případě jurisdikcí, které jsou na tomto černém seznamu,
- zamezení přístupu k veřejným zakázkám v oblasti zboží a služeb v EU a neposkytování státní podpory společnostem se sídlem v jurisdikcích, které jsou na černém seznamu,
- zákaz zakládat nebo provozovat dceřiné společnosti a pobočky v jurisdikcích, které se jsou na černém seznamu, ze strany finančních institucí a finančních poradců EU a zvážení možnosti odebrání licencí evropským finančním institucím a finančním poradcům, kteří mají pobočky v těchto jurisdikcích a pokračují tam ve své činnosti,
- zavedení zvláštních poplatků na všechny transakce pocházející z jurisdikcí, které jsou na černém seznamu, nebo směřujících do nich,
- zvážení celé řady možností, jak v rámci EU neuznat právní status společností založených v uvedených jurisdikcích,
- uplatňování celních překážek v případě obchodování se třetími zeměmi uvedenými na černém seznamu.

Rozvojové země

107. poukazuje na to, že na úrovni členských států a EU i na mezinárodní úrovni je třeba se při navrhování opatření a koncepcí zaměřených na boj proti vyhýbání se daňové povinnosti věnovat situaci rozvojových zemí a zejména nejméně rozvinutých zemí, které mají obvykle velmi úzkou daňovou základnu a nízký poměr mezi daněmi a HDP; zdůrazňuje, že tyto opatření a koncepce by měly přispívat k vytváření zisku, který by odpovídal přidané hodnotě vytvářené na jejich území, tak aby tyto země mohly vhodným způsobem financovat svou rozvojovou strategii, dosahovat rozvojových cílů tisíciletí a cílů rozvojové agendy po roce 2015; v souladu s tím vítá činnost Odborného výboru OSN pro mezinárodní spolupráci v daňových záležitostech; žádá Komisi, aby v rámci stávajících mezinárodních iniciativ podporovala zájmy rozvojových zemí a aby do své platformy pro řádnou daňovou správu zařadila zástupce z rozvojových zemí;
108. vyzývá Komisi, aby navrhla další opatření, která by pomohla rozšířit správní kapacitu v rozvojových zemích, zejména v oblasti daní, tak aby bylo možné zajistit účinnou výměnu informací s jejich daňovou správou; vyzývá k vytvoření platformy pro rozvojové země na základě realizace pilotních projektů týkajících se automatické výměny informací; vyzývá rozvojové země, aby podporovaly regionální dohody a další formy spolupráce v daňové oblasti, čímž by upevnily svou vyjednávací pozici vůči přímým zahraničním investorům a nadnárodním společnostem a mohly by řešit problémy společného zájmu;
109. poukazuje na akční plán, který představil ve svém usnesení ze dne 8. července 2015 o vyhýbání se daňovou povinností a o daňových únicích, sociální ochraně a rozvoji v rozvojových zemích; vybízí všechny země a mezinárodní organizace, jako je OSN, aby se staly součástí inkluzivního procesu a aby přispěly k daňové agendě skupiny G20/OECD tím, že se budou zabývat problémem oslabování daňové základny a přesouvání zisku, budou podporovat daňovou transparentnost na mezinárodní úrovni a celosvětovou výměnu informací o daních, např. na základě vypracování jednotné společné normy pro hlášení informací v rámci automatické výměny informací nebo zveřejňováním informací o skutečných majitelích;

Daňoví poradci

110. poukazuje na problematickou koexistenci daňového poradenství a auditní a konzultační činnosti v rámci jedné firmy, jejichž účelem je na jedné straně sloužit daňovým správám a na druhé straně poskytovat nadnárodním společnostem služby daňového plánování, a to na základě využívání slabých stránek daňových zákonů v jednotlivých zemích;
111. vyzývá Komisi, aby předložila návrhy na pokyny pro odvětví poskytování daňového poradenství a pro vytvoření unijního režimu neslučitelnosti poskytovaných služeb pro daňové poradce, příp. pro banky, aby bylo zajištěno, že mezi službami poskytovanými veřejnému a soukromému sektoru nebude docházet ke konfliktu zájmu; vyzývá Komisi, aby zahájila šetření, které by posoudilo míru koncentrace v tomto odvětví;
112. požaduje, aby Komise posoudila možnost zavedení sankcí v případě firem, které uplatňují nebo propagují praxi vyhýbání se daňovou povinností a agresivního

daňového plánování, zejména pokud jde o přístup k finančním prostředkům z rozpočtu EU a o jakoukoli poradní úlohu v orgánech a institucích EU;

Další opatření na úrovni členských států

113. vybízí k dalším opatřením na úrovni členských států, která by byla součástí rámce EU a OECD a která by se zaměřovala na boj proti vyhýbání se daňovým povinnostem, jelikož nekoordinovaná činnost vede k další nejednotnosti a k možnostem, jak se vyhnout placení daní; zdůrazňuje, že nejlepším nástrojem v boji proti oslabování daňové základny je spíše než jednostranné zavádění preferenčních režimů, které mají přilákat investice, spolupráce; vyzývá Komisi také k tomu, aby vypracovala pokyny týkající se všech případů daňové amnestie vyhlášené členskými státy;
114. naléhavě vyzývá členské státy, aby před zavedením jakékoli daňového opatření, které by mohlo mít vliv v zahraničí, prováděly posuzování jeho dopadu, jež by se zabývalo vedlejším vlivem na jiné země, v případě nutnosti i s odbornou pomocí ze strany Komise; vyzývá k důkladnému zapojení parlamentů členských států do problematiky vyhýbání se daňovým povinnostem, jelikož řádnému posouzení a demokratické kontrole ze strany zákonodárce by se neměl vyhnout žádný daňový režim ani daňové zacházení;
115. vyzývá členské státy, aby ukončily omezování zdrojů své daňové správy a toto omezování přehodnotily, aby zároveň zajistily lepší využívání technických prostředků a pracovníků a zvyšovaly jejich odbornou kvalifikaci, s cílem bojovat proti rozvoji škodlivých daňových praktik, které se stávají čím dál propracovanější, a proti jejich dopadu; vyzývá Komisi, aby těmto snahám poskytla odbornou pomoc, zejména v souvislosti s programem FISCALIS 2020;
116. a konečně zdůrazňuje, že pravidlo jednomyslnosti v Komisi, v jehož rámci má každý členský stát právo veta, omezuje motivaci přejít od stávajícího stavu k řešení, které by zahrnovalo hlubší spolupráci; vyzývá Komisi, aby se ve vhodných případech nevyhýbala uplatňování článku 116 SFEU, v němž se uvádí, že „Zjistí-li Komise, že existující rozdíly mezi právními a správními předpisy členských států narušují podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu a vyvolávají narušení, které je nutno odstranit, poradí se s danými členskými státy. Nevedou-li tyto porady k odstranění takové nerovnováhy, přijmou Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem za tímto účelem potřebné směrnice (...)“;
117. zavazuje se k tomu, že bude pokračovat v interní činnosti, aby posoudila možnost vytvoření stálého výboru pro oblast daňové politiky v EU;
118. vyzývá svůj příslušný výbor, aby ve své nadcházející legislativní zprávě z vlastního podnětu týkající se stejného tématu sledovala, jak jsou tato doporučení plněna;
- o
- o o
119. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Evropské radě, Radě, Komisi, členským státům, parlamentům členských států, skupině G20 a OECD.

**PŘÍLOHA Č. 1: SEZNAM OSOB, S NIMIŽ SE ČLENOVÉ VÝBORU SETKALI
(SCHŮZE VÝBORU A DELEGACE)**

Datum	Vystoupili
30.3.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Pierre Moscovici, komisař pro ekonomické a finanční záležitosti, daně a cla
16.4.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Serge Colin, předseda Odborového svazu zaměstnanců finančního sektoru • Fernand Müller, předseda fiskálního výboru Odborového svazu zaměstnanců finančního sektoru • Paulo Ralha, předseda portugalského odborového svazu pracovníků daňové správy • François Goris, předseda UNSP-NUOD Evropské konfederace nezávislých odborových svazů v odvětví obchodu (CESI) • Nadja Salsonová, Evropská federace odborových svazů zaměstnanců veřejné správy • Henk Koller, předseda Evropské federace daňových poradců (CFE) • Olivier Boutellis-Taft, výkonný ředitel Federace evropských účetních (FEE) • Ravi Bhatianiová, ředitelka pro právní záležitosti uskupení Independent Retail Europe
5.5.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Margrethe Vestagerová, komisařka pro hospodářskou soutěž • Wolfgang Nolz, předseda Skupiny pro kodex chování • Jane McCormicková, hlavní daňový partner, vedoucí oddělení pro daně v regionu EMA, KPMG • Chris Sanger, partner, vedoucí oddělení pro daňovou politiku, Ernst&Young • Stef van Weeghel, partner společnosti PwC, vedoucí oddělení pro globální daňovou politiku • Bill Dodwell, vedoucí oddělení pro daňovou politiku, Deloitte UK
11.5.2015	<p><i>Veřejné slyšení na téma daňových rozhodnutí a škodlivých daňových praktik</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Stephanie Gibaudová, informátorka a bývalá zaměstnankyně společnosti UBS • Lutz Otte, informátor a bývalý dodavatel v oblasti IT u společnosti Julius Baer • Kristof Clerix, Mezinárodní konsorcium investigativních novinářů (ICIJ) • Edouard Perrin, člen konsorcia ICIJ • Richard Brooks, člen konsorcia ICIJ • Lars Bové, člen konsorcia ICIJ • Xavier Counasse, novinář deníku „Le Soir“ • Dominique Berlin, Collège européen de Paris, univerzita Panthéon-Assas (Paris 2) • Gabriel Zucman, docent, London School of Economics and Political Sciences • Achim Doerfer, právník v oblasti daní, autor a filozof v oblasti práva
12.5.2015	<p><i>Delegace do Belgie</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Jacques Malherbe, Katolická univerzita v Lovani (UCL) • Axel Haelterman, Katolická univerzita v Lovani (KUL)

	<ul style="list-style-type: none"> • Werner Heyvaert, odborník v oblasti daní, Jones Day • Wim Wuyts, vedoucí daňového oddělení – předseda daňového výboru FEB-VBO and Hilde Wampers, náměstek ředitele pro daně a finance skupin, FEB-VBO • Christophe Quintard, (odborník společnosti FGTB, bývalý daňový auditor) • Eric van Rompuy (předseda) a další členové finančního a rozpočtového výboru federálního parlamentu • Steven Van den Berghe, vedoucí oddělení pro daňová rozhodnutí • Johan Van Overtveld, ministr financí (schůzka se konala dne 17. června)
18.5.2015	<p><i>Delegace do Lucemburska</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Wim Piot, vedoucí daňového oddělení, PWC Luxembourg • Nicolas Mackel, ředitel agentury Luxembourg for Finance • Christine Dahmová, ředitelka, a Mike Mathias, člen organizace Cercle de Coopération des ONG du développement • Eugène Berger (předseda) a další členové finančního výboru parlamentu • Pierre Gramegna, ministr financí • Pascale Toussing, ředitel pro daňové otázky, Ministerstvo financí, a členové daňové správy
22.5.2015	<p><i>Delegace do švýcarského Bernu</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Markus R. Neuhaus, předseda správní rady společnosti PwC Switzerland, člen úřadu předsedy správní rady PwC • Frank Marty, člen výkonné rady, vedoucí oddělení finančních služeb a daní, Economie Suisse • François Baur, stálý delegát v Bruselu, vedoucí oddělení pro evropské záležitosti, Economie Suisse • Martin Zogg, člen výkonného výboru, vedoucí oddělení pro tuzemské a mezinárodní daně, Swiss Holdings • Urs Kapalle, ředitel pro finanční politiku a daně, Švýcarská asociace bankéřů • Mark Herkenrath, Alliance Sud, člen celosvětové aliance pro spravedlivé daně • Olivier Longchamp, nevládní organizace Prohlášení z Bernu (Erklärung von Bern – EvB) • Jacques de Watteville, státní tajemník pro mezinárodní finanční záležitosti (SIF) • velvyslanec Christoph Schelling, vedoucí oddělení daňové politiky • Adrian Hug, ředitel Švýcarské federální daňové správy • Ruedi Noser, člen Národní rady, člen výboru pro hospodářské a daňové záležitosti • Urs Schwaller, člen Rady kantonů (švýcarské dolní sněmovny) • Ulrich Trautmann, vedoucí oddělení pro obchod a ekonomické záležitosti, delegace Evropské unie ve Švýcarsku a Lichtenštejnsku • Marco Salvi, samostatný výzkumný pracovník, Avenir Suisse
27.5.2015	<p><i>Setkání s vládou Jeho Veličenstva na Gibraltaru (za přítomnosti koordinátorů výboru TAXE)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Fabian Picardo, hlavní ministr (předseda vlády)

	<ul style="list-style-type: none"> • Joseph Garcia, místopředseda vlády
28.5.2015	<p><i>Delegace do irského Dublinu</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Martin Lambe, ředitel irského vzdělávacího zařízení v oblasti daní (Irish Tax Institute) • Michael Noonan, ministr financí • Niall Cody, předseda státní agentury pro cla a daně (Revenue Commission) • Liam Twomy (předseda) a další členové finančního výboru parlamentu (Oireachtas) + společného výboru dolní sněmovny a senátu pro evropské záležitosti • Frank Barry, Trinity College Dublin (TCD) • Seamus Coffey, University College Cork (UCC) • Feargal O'Rourke, vedoucí oddělení daní, PWC • Conor O'Brien, vedoucí oddělení daní, KPMG • Jim Clarken, ředitel společnosti Oxfam Ireland • Micheál Collins, Nevinův ústav pro ekonomický výzkum (NERI)
29.5.2015	<p><i>Delegace do nizozemského Haagu</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Sjoera Dijkersová, poslankyně a další členové finančního výboru nizozemského parlamentu • Bartjan Zoetmulder, nizozemské sdružení daňových poradců • Hans Van den Hurk, univerzita v Maastrichtu • Indra Römgensová, výzkumné středisko SOMO, nezávislá pracovnice, nezisková výzkumná organizace a síťová organizace • Francis Weyzig, Oxfam • Pieterbas Plasman, vedoucí oddělení pro daňová rozhodnutí • Eric Wiebes, nizozemský státní tajemník pro daňové záležitosti
1.6.2015	<p><i>Veřejné slyšení o mezinárodním rozměru daňových rozhodnutí a dalších opatřeních</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • senátor Mario Monti, bývalý komisař pro hospodářskou soutěž, daně a mezinárodní obchod • Tove Maria Rydingová, manažerka v oblasti politiky a lobbingu, Evropská síť pro zadlužení a rozvoj (EURODAD) • Antoine Deltour, informátor, bývalý auditor, Pwc Luxembourg
17.6.2015	<p><i>Meziparlamentní schůze na téma „Agresivní daňové plánování a úloha parlamentů v oblasti daňové kontroly“</i></p> <p>třicet sedm poslanců z osmnácti parlamentů členských států AT, BE, CY, CZ, FR, DE, GR, HU, IE, IT, LT, LU, MT, PL, PT, RO, ES, SV</p> <p>Heinz Zourek, generální ředitel DG TAXUD</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pascal Saint-Amans, ředitel střediska OECD pro daňovou politiku a správu
18.6.2015	<p><i>Delegace do britského Londýna</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • David Gauke, poslanec, finanční tajemník Ministerstva financí • Jim Harra, generální ředitel pro daně právnických osob, daňová a celní správa • Fergus Harradence, vedoucí oddělení pro daně právnických osob, skupina

	<p>pro daně právnických osob a mezinárodní daně, Ministerstvo financí</p> <ul style="list-style-type: none"> • Andrew Dawson, vedoucí skupiny pro daňové dohody, vedoucí vyjednávач v oblasti britských daňových dohod • Maura Parsonsová, zástupkyně ředitele, vedoucí oddělení pro převodní ceny, odbor pro mezinárodní obchod v rámci daňové a celní správy, a předsedkyně Rady pro převodní ceny, daňová a celní správa • Meg Hillierová (předsedkyně), Margaret Hodgeová (bývalá předsedkyně) a Guto Bebb, člen výboru pro veřejné účty Dolní sněmovny • Prem Sikka, profesor účetnictví, obchodní katedra (Essex Business School), University of Essex • Frank Haskew, vedoucí Fakulty daní ústavu ICAEW (Institute of Chartered Accountants in England and Wales), a Ian Young, vedoucí pracovník v oblasti mezinárodních daní • Will Morris, předseda daňového výboru a daňového výboru BIAC (Poradního výboru OECD v oblasti podnikání a průmyslu), konfederace britského průmyslu (CBI) • Richard Collier, hlavní daňový partner, PwC • Joseph Stead, rozvojová agentura Christian Aid • Meesha Nehruová, programová ředitelka, značka Fair Tax (spravedlivá daň)
23.6.2015	<p><i>Výměna názorů s nadnárodními společnostmi</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Nathalie Mognettiová, daňová ředitelka, Total S.A. • Martin McEwen, vedoucí daňového oddělení, SSE plc • Christian Comolet-Tirman, ředitel pro fiskální záležitosti, BNP Paribas Group
25.6.2015	<p><i>Setkání se zástupci vlády Bermud (za přítomnosti koordinátorů výboru TAXE)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Everard Bob Richards, místopředseda vlády a ministr financí • Alastair Sutton, unijní právní poradce vlády Bermud
2.7.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Richard Murphy, Tax Research LLP a zakládající člen lobbistické skupiny Tax Justice Network • Guillaume de la Villeguérin, vedoucí daňového oddělení, Airbus S.A.S.

PŘÍLOHA Č. 2: SEZNAM ODPOVĚDÍ PODLE ZEMĚ/ORGÁNU

(situace ke dni 20. července 2015)

Země	Datum odpovědi
Rakousko	neodpovědělo
Belgie	16.6.2015
Bulharsko	neodpovědělo
Chorvatsko	8.7.2015
Kypr	neodpověděl
Česká republika	11.6.2015
Dánsko	neodpovědělo
Estonsko	10.7.2015
Finsko	2.6.2015
Francie	10.6.2015
Německo	15.7.2015
Řecko	10.7.2015
Maďarsko	7.7.2015
Irsko	5.6.2015
Itálie	neodpověděla
Lotyšsko	16.6.2015
Litva	3.7.2015
Lucembursko	1.6.2015
Malta	18.6.2015
Nizozemsko	8.6.2015
Polsko	2.7.2015
Portugalsko	30.6.2015
Rumunsko	neodpovědělo
Slovensko	30.6.2015
Slovinsko	neodpovědělo
Španělsko	10.7.2015
Švédsko	29.5.2015
Velká Británie	8.6.2015
Jersey	29.5.2015
Guernsey	31.5.2015

Instituce	Datum odpovědi
Komise	29.4.2015
– komisařka Vestagerová	30.6.2015
– komisař Moscovici	
Rada	29.5.2015 bez odpovědi na druhou žádost ze dne 8.7.2015

**PŘÍLOHA Č. 3: NADNÁRODNÍ SPOLEČNOSTI, KTERÉ BYLY POZVÁNY
NA SCHŮZE VÝBORŮ**

Název	Pozvané osoby / zástupci	Situace ke dni 20. července 2015
Airbus	Guillaume de la Villeguerin, vedoucí oddělení daní	zúčastnil se – 2.7.2015
BNP Paribas	Christian Comolet-Tirman, ředitel pro fiskální záležitosti	zúčastnil se – 23.6.2015
SSE plc	Martin McEwen, vedoucí daňového oddělení	zúčastnil se – 23.6.2015
Total S.A.	Nathalie Mognettiová, vedoucí referentka daňového oddělení	zúčastnila se – 23.6.2015
Amazon.co.uk Ltd	Christopher Corson North, ředitel	z důvodu probíhajícího vyšetřování účast odmítl
Amazon S.a.r.l.	Xavier Garambois, generální ředitel	z důvodu probíhajícího vyšetřování účast odmítl
Anheuser-Busch InBev	Stuart MacFarlane, ředitel pro Evropu	z důvodu probíhajícího vyšetřování účast odmítl
Barclays Bank Group	Antony Jenkins, výkonný ředitel	účast odmítl, je však ochoten odpovědět na jakékoli konkrétní otázky k ústnímu zodpovězení
Coca-Cola Company	James Quincey, ředitel	účast odmítl, setkal se však se spoluzpravodaji
Facebook	Marc Zuckerberg, generální ředitel	účast odmítl
Fiat Chrysler Automobiles	Sergio Marchionne, generální ředitel	z důvodu probíhajícího vyšetřování účast odmítl
Google	Eric E. Schmidt, výkonný ředitel	účast odmítl, je však ochoten zaslat své „stanovisko k daňovým záležitostem“
HSBC Bank plc	Alan Keir, výkonný ředitel	z důvodu probíhajícího vyšetřování účast odmítl
IKEA	Peter Agnefjäll, generální ředitel	účast odmítl, nabídl však, že pozve k diskuzi členy výboru, a zaslal souhrnnou výroční zprávu společnosti IKEA za rok 2014
McDonald's Corporation	Douglas Goare, ředitel pro Evropu	vzhledem k tomu, že se slyšení překrývalo k významnou iniciativou společnosti, a vzhledem k možnému šetření ze strany Komise účast odmítl
Philip Morris	Kristof Doms, místopředseda pro evropské záležitosti	účast odmítl
Walmart	Shelley Broaderová, prezidentka a ředitelka společnosti	účast odmítla
Walt Disney Company	Robert A. Iger, generální ředitel	účast odmítl, nabídl však, že se setká se zástupci výboru, aby si vyslechl jejich názory